

BALA SARITTIRAM.

That is

“The Incarnation of Christ or The History of Christ previous to his sufferings. It is sung in best tunes.”

Isaiah 9 : 6.

“Unto us a child is born unto us a son is given ; and the Government shall be upon his shoulder, and his name shall be called wonderful counsellor the Mighty God the everlasting Father, the Prince of Peace.”

பால சரித்திரம்.

அதாவது

கிறிஸ்துவின் மனுடாவதாரம்
அவர் பாபேதேவுக்கு முன்னான சரிதைகள்
அருமையான இராகங்களில் பாடப்பட்டது.

ஏசாயா 9 : 6.

“ நமக்கொரு பாலகன் பிறந்தார் நமக்கொரு குமாரன் கொடுக்கப்பட்டார் கருத்தர் தத்துவம் அவர் தோளின் மேல் இருக்கும். அவர் நாமம் அகிசயமானவர். ஆலோசனைகாரர், வல்லமையுள்ள பராபரன், நித்திய பிதா, சமாதான பிரபு எனப்படும்.”

கிறிஸ்தாப்தம் 1821 வருஷம்

தஞ்சை நகரின் சவிசேட கவிராய
வேதநாயக சாஸ்திரியாரால்
பாடப்பட்டது.

BALA SARITTRAM.

PREFACE.

"The book which treats of the incarnation of Christ, is called பாலசரித்திரம் Balasarittiram.

This speaks of the Birth of Christ and of the principal events, during his minority, his being baptized and tempted by the Devil, and his commencing to teach. It is sung in best tunes in order that the doctrines may please people.

It will be of great use to those who in the midst of the street make Gnanachadir and preach publicly the Gospel with divine songs at the fasting days in Lent and other festivals.

Vedanayaga Sastree has in this manner composed this Balasarithiram in 1821 and prefixed it to the Thiannapulambel of the sufferings of Christ and dedicated it to all the Christian congregations as hereditary gift.

96:33

A

பாலசரித்திரம்.

முகவுரை.

கிறிஸ்துவின் பிறப்பின்பேரில் பாடப்பட்ட இந்த புஸ்தகம் பாலசரித்திரமென்று அழைக்கப்படுகிறது.

இதில் கிறிஸ்துவின் பிறப்பையும் சிறுவயதினடபடிக்களையும் அவர் ஞானஸ்தானம் பெற்று பிசாசினால் சோதிக்கப்பட்டதையும் அவர் போதக தொழிலையுங் குறித்து பிரதான ஞாயங்களையும் ஜனங்களுக்கு பிரியமாய் இருக்கும்படிக்கு அருமையான இராகங்களில் பாடிற்று.

கிறிஸ்துவின் பாடுகளை தியானித்திருக்கிற ஒருசந்திராட்களிலும் மற்ற பண்டிகைகளிலும் தெருவீதியிலே வெளியரங்கமான சதுருண்டுபண்ணி ஞானபாடல்களைக் கொண்டு சவிசேஷத்தை பிரசிக்கிறவர்களுக்கு இது மிகவும் பிரயோசனமானது.

இப்படியாக வேதநாயக சாஸ்திரி கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் தியான புலம்பலுக்கு முதன்மையாகக் கிறிஸ்தாப்தம் 1821 வருஷம். இந்தப் பாலசரித்திரம் பாரம்பரையான காணிக்கையாக வைத்தார்.

பொருள் அட்டவரிசை.

---

1. விவேகம் ஆதிபூருவோத்திரம்.
  2. முதலாம் சருக்கம் தசாங்கமும் புகழ்ச்சியும் கிறிஸ்து மனுவதாரம் கிறிஸ்துக் கிருத்தியம்.
  3. 2-ம் சருக்கம் கிறிஸ்து பிறப்பின் தியானம் தியானவுற் பனம் கிறிஸ்துற்பத்தி மரியாள் எலிசபத்தைச் சந்தித்தல் கிறிஸ்தின் ரூழ்ந்தநிலை.
  4. 3-ம் சருக்கம், கிறிஸ்தின் பிறப்பின் மகிமை விளங்குதல் கிறிஸ்துவின் உயர்ந்த நிலை. தூதர் சோபனம்.
  5. 4-ம் சருக்கம். கிறிஸ்துவின் பிறப்பு வளர்ப்பு. ஸ்திரி கள் சந்தித்தல், பிறப்பு கன்னிமரியாள் தாராட்டு.
  6. 5-ம் சருக்கம். இஸ்நாநகயோவான் தோற்றம். ஊழி யம் பிரஸ்தாபம். பிரசங்கம் பகர்ந்த சாட்சி. கிறிஸ்து வெளியாதல். ஞானஸ்நானம்.
  7. 6-ம் சருக்கம். கிறிஸ்துவேதாளத்தை ஜெயங்கொண் டது. கிறிஸ்துவின் வருகை. கிறிஸ்துவின் மகத்துவம்.
  8. 7-ம் சருக்கம், நல்லாயன்றோற்றம். வளமை.
-

பால சரித்திரம்.

விவேகம்.

1. திருமணுவேல் பால சரித்திர தியானம்
பரம கிருபை வரப்பண்ணு மரியவர
நல்குந் கருத்தில் வைப்போர் யாவருக்குந் தேவாவி
மல்குந் கதியும் வரும்.
2. தேவ சுதனம் முருகாய்த் திவ்விய பிணையாளியுமா
யாவலுடன் பிறந்த வாச்சரிய மூவுலகி
வாரு நிலைகாணுப் பரம ரகசியத்தின்
சுருயருமாழ மெனச்சிந்தி.
3. சிந்தனைசெய் பாவிசுட்காய்த் தேவனரான விதம்
புந்தியினிற்கண்டு பிடிப்பதினு மந்தரத்திற்
ரூராகணங்கள் சகல இலக்கத்திரளி
னேராளங் காண்ப தெளிது.
4. எளிதன்றே விங்கிவற்றை யித்தன்மையாக
வளமாயமைத்த மகத்துவ முளதேவ
நேச கிருபா சமுத்திரமே நின்கிருபை
பேச்சுமுடியாப் பெருமையே.
5. பெருமைப் பொருளிவர்தான் பேசரிய மாந்த
ருருவாயுயர விருந்துண்டானூர் தெரியாத
அன்னியன் போலுலகுக் காணூர் பரனிவரை
நன்னிதானத் தறிந்தார் நன்றாய்.
6. நன்சூரியேசு நராதிபனைப் பாவநரர்
குணமலே பழுது கூறுவார் மன்றடித்
தூதாக்களெல்லார் துதி செலுத்துவாரி வர்க்குப்
பாதாளங் கொள்ளும் பயம்.

7. பயமாகத் தத்தளித்துப் பாழ்நரக மேங்கு :
மயமாக வான மகிழு நயமாய்ச்
சகல மனுஷரையுந் தாமேற்றுக் கொண்டே
யகல விடாதன் புசெய்வாரார்க்கும்.
8. ஆராகிலுங் கிருபையற்ற வனாகினனே
சாராதோ குற்றமவன் றன்மேலே பாராமற்
சென்மச்சு வாபத்தாற் றீர்மானிக்குந் தனி லுந்
துன்மைத் தடுக்கல் மிகத் தோன்றும்.
9. தோன்று மெனிலுமது துய்ய பரம்பிரவை
யூன்றித் தெளிந்தவுடனே தான் கூன்ற
பனிபோற்போ மாரிதனைப் பண்பற்றிகழ்ந்தா
லனியாயமாய்க் கெடுவனன்றே.
10. அன்றே விதேரீமடமையா மென்றோவெனைச்
சென்றே பெருமைச் சிதைக்குமே யொன்றான
கரவலனார் தாழ்மையினிற் காணப்படுதலவர்
தேவ பிணையாளி யென்ற செப்பம்.
11. செப்பரிய தேவன் சினத்துக் கேதுவாகி
யொப்பிய சாபத்துக்குளரான தற்பநரர்க்
காகப்பண் செய்யுதலே யாங்காரணமாயிற்
றாகத் தோராரு முணர்யின்.
12. உணராமலாரேனு மோங்கிய சாபத்துக்
கினமாறோனல்ல வெனவெண்ணிற் கனமான
விஸ்தரிப்பாம் ஞாயமிது விள்ளாது சூட்டிவைத்த
புத்தகம்போ லாமவர்க் கெப்போதும்.

கவனிப்பு :—சுதர்ப் பிரசங்கத்திற் கிறிஸ்துவின் பிறப்பைக்
காட்டும்போது ; இப்பனிரண்டு வெண்பாவைப்
பலிக்குதலாய் விஸ்தரிக்கவும்.

ஆதி பூருவோத்திரம்.

விருத்தம்.

பருதி சூழலகும் வானும் படைத்திரு மனுடர் தம்மை
யரிய பூங்காவிற்குபித் தருளிய கிருபை யெண்ணு
தூரிய கற்பனையை மீறியுண்டதுற் கனியால் வந்த
இருளறத்துடைத்த நாதனிணையடி யிறைஞ்சி நிற்பாம்.

அகவல்.

1. மூவரொன்றாதி மூலமாகிய
தேவனைப் போற்றுந் திருமெய்ச் சபையே.
2. திரித்துவப் பொருளை யொருத்துவத் தேற்றுங்
கிறிஸ்துவச் சபையே கேண்மை நேசர்களே.
3. அம்பரன்ருளும் அனாதியாமரூபி
நம்பராறா நாளில் வானுலகும்.
4. பூமியுமதனிற் பொருந்து பல்லுயிருந்
தாமமோ டொருங்கச் சகல முஞ்சமைத்து.
5. மண்ணினாலாதி மாந்தனை வருத்துப்
பெண்ணை மற்றன்னுண் விலாவெலும்பினறம்.
6. படைத் திருவரையும் பாக்கியவனத்திற்
நிடத்துடனிறுத்திச் சீவனின் மரமும்.
7. நன்று தீதறிவின் விருட்சமு நாட்டித்
தின்றிட வொண்ணாத் தீமரம் விலக்கி.
8. ஆசிய தளித்தம் புவிதனையாண்டு
தேசற வீற்றிரு மென்று செப்பினர்.
9. இப்பரிசிருக்க எழுந்தொரு சர்ப்பம்
அப்பழம் நுகர அணங்கை யேய்த்ததுவே.

10. ஆதி மானிடனு மகந்தையா னிறைந்து
மாதூட பொருட்டால் மாற்றமில்லாதான்.
11. தந்த கற்பனையைச் சாங்கமாய் மீறி
யெந்தையோ டொப்பா யிருப்பதற் கிசைந்த
12. சிந்தையாற் கொடுநிற் பந்தமாங் கனியைச்
சொந்தமென் றூர் தித்தூர் சூணானான்.
13. ஆதலாற் கடவு ளரதி மானிடரைப்
போதவேகனன்று பொன்றலைக் கூறி.
14. சாபமிட் டெழிற் பூங்காவை விட்டகற்றிக்
கோபம் வைத்ததுபோற் சூணமதும் வைத்து
15. தேவனார் பின்னுந் திருவுள மிரங்கித்
தாழ்விலா வாக்ருத் தத்தமொன் றளித்தார்.
16. மாதின் வித்தினிலோர் மத்தியஸ்தனையே
தீதற விடுப்போந் தீயசர்ப்பத்தின்
17. தரந்தனையுடைத்துச் சாபமே விலக்கிப்
பரந்தருவாரென் றறைந்தனர் பரமன்.
18. அம்மொழி தப்பா தச்சயன் மைந்த
னெம்முரு வெடுத்தும் மேதினி தனிலே
19. அற்புதப் பரிசுத்தாவி யாற்செனித்து
விற்பனத் தவிது வேந்தன் வங்கிஷித்து
20. கன்னீ மாமரியோரன்ணையின் வயிற்றினி
லுன்னிவந் துதயமாகின ரன்றே.

1. சருக்கம்.

கடவுள் வணக்கம்.

விடுத்தம்.

பொன்னுலகினைத்து மாளும், புரவலன் மனிதனாகி
யிந்நிலந்தன்னை மீட்க வெண்ணிலாப் பாடுபட்டுத்
தன்னையே பெலியாயேகத் தந்தையர்க் களித்தகராதை
முன்னுரைப்படியேபாட முதல்வனைத் துணைக்கொள்வோமே

நன்ன நன்ன நான நன்ன

நான நன்ன நான நன்ன

1. பொன்மேவு தேவசுதன், பூவுலகிற் பாடுபட்ட
சொன்மேவு வேதபரி, சுத்ததியானப் புலம்பல்.
2. ஒப்பற்ற தேவசுத, னுத்தரித்துப் பாடுபட்ட
தப்பற்ற நீதியெல்லாந் தங்கு தியானப் புலம்பல்
3. துய்யகியானப் பரம தோன்றல் கிறிஸ்தேசுவின்மேற்
செய்ய தியானப் புலம்பல் செப்ப மாயான் படிக்க
4. தோற்றரிய அக்கினிச்சொ ரூப மெனவந்து நின்ற
தேற்றரவே மாற்றயில்லாத் தேவாவி முன்னடவாய்
5. ஆகியதஞ் செய்வினைக்கா யம்புவியிலே பிறந்து
நீதிதரப் பாடுபட்ட, நித்தியனார் பாடலுக்கு
6. மாசில்லா மெஞ்ஞான வஸ்துவே முத்தர் தொழும்
ஆசில்லா நந் பரிசுத்தாவியே முன்னடவாய்
7. பாவமெல்லாந் தீர்த்தழிக்க பாடுபட்ட ரட்சகர்மேற்
றேவதியானப் புலம்பல் செப்ப மாயான் படிக்க
8. மேலாந் திரித்துவத்தின் வேதாவே மெய்ப் பொருளே
நூலாகமத் தொளியே, நூங்கு திருவாக்கருளே.

தசாங்கமும் புகழ்ச்சியும்.

விநுத்தம்.

சுந்தரச் சீனாவெற்பிற், சுருதிய தளித்தாய் போற்றி
வந்துயோர் தானிற்றீட்சை, வாகுடன் பெற்றாய் போற்றி
விந்தை சேர்காணுன்றேச வேந்தெனச் சிறந்தாய் போற்றி
சந்ததம் நரசரேத்திற் றழைத்தவா போற்றி போற்றி.

நீச வாகனத்திற் சாலேம் நெறிநகர்க் கெழுந்தாய் போற்றி
தேசுவெண் முகின்மேற் சென்ற திறமையாய் வருவாய்

[போற்றி]

மாசிலாச் சிலுவை வானி வாகை மாலிகையாய் போற்றி
மீசுரர் முரசாயாவும் வியத்துகோற் போற்றி போற்றி.

நன்ன நன்ன நான நன்ன

நான நன்ன நான நன்ன

9. கற்பனைச் சீனாமூலையான் காட்சியோர் தானதியான்
விற்பனன் காணுன்றேச மெய் நசரேத் தூரான்மேல்
10. வாகன நீசமறி வாரணத்தான் வானுலவு
மேகபரியான் சிலுவை வெற்றிப் பதாகையன்மேல்
11. தோத்திர செபமூலையினான் றாதர்களினேழ் முரசான்
பூத்துயர்ந்த மூவுலகும் போற்றிய செங்கோலான்மேல்.
12. ஐயரின்மே லென்னை முற்று மாண்டிரட்சித் தேற்றவந்த
மெய்யரின்மேல் வன்சிறையை மீண்ட கிறிஸ்தேசுவின்மேல்
13. ஆவலுதாய்ப் பூவுலகி னக்கிரமத்தாற் குருசிற்
சீவனையும் விட்டெனைத்தான் நேற்றவந்த சீமான்மேல்
14. சுத்த சுவிசேடகன்மேல் ரொல்புவியின் பாவமெல்லாஞ்
சித்தமுடனே சுமக்குந் தேவாட்டுக் குட்டியின்மேல்
15. யேசுக் கிறிஸ்துவின்மே லிம்மானு வேலிறைமேல்
மாசுகந்தியாள வந்த மானிட குமாரனின்மேல்

16. தந்தியானப் புலம்பல் சத்திய சபை மாதவத்தோர்
சினையினுற் கொண்டதனுட் சேர்ந்த சூற்றந் தீர்த்தருள்
[வாரீ.]

கிறிஸ்து மனுடவதாரம்.

விருத்தம்.

ஆதி மானிடர்தான் செய்த அரும் பவந்தீர்க்கவேண்டி
நீதிசே ரிசுரவேவி னித்திய அரசுக
மாதின் வித்தினிலுதி வஸ்துவின் நிருக் குமாரன்
வேதநாயகனுமேசு மேசியா பிறந்தாரன்றே

நன்ன நன்ன நான நன்ன

நான நன்ன நான நன்ன

17. மண்ணுலகு விண்ணுலகு மற்றும் வகுத்தோன் மனுவா
யெண்ணரிய பாடிபட்டி டேற்றின திங்கேத்தரிதே
18. ஆதியதமே வையடமாய்க்கனியைத் தின்ற பொல்லாப்
பாதகத்தை நீக்கவேன்றே பாத்திபுரர் மைந்தனுந்தான்
19. அன்று பரஞ்சோதி நரர்க்காழன் வார்த்தைப் பாடியே
சென்று கன்னியாஸ் திரிபாற்றேவ வருவாயமைந்தார்
20. ஆயன் மனுவேல் பரிசுத்தாவியினாலே செனித்துத்
தூயகனி மாமரியாள் தோன்றலெனவே பிறந்தான்
21. பெத்தலேக மூரதன்பாற் பிள்ளைவடிவாய்க் குழலி
லெத்திசையும் போற்றவள ரேசுநாதன் பிறந்தான்
22. வானோரெலா மகிழ வண்மைக்குஞ் சாஸ்திரிமா
ரானோரு மாயர்களும் அர்ச்சனை செய்யப்பிறந்தான்
23. உன்னதத்திலேயே யிருக்கு மொப்பிலா வஸ்துவக்கு
நன்னயமதாய் மகிமை நாட்டுவதற்காய்ப் பிறந்தான்

24. அம்புவியின் மிக்கசமா தானமுற மைந்தருக்கு
னும் பிரியமுண்டாக ஒப்பிலாதான் பிறந்தான்
25. சத்தியவேதந் தழைக்கச் சாதிக்கெல்லாம் பிழைக்க
வித்தகஞ்சேர் மெஞ்ஞான மேசியாவும் பிறந்தான்
26. ஞானாதிபன் கருணைநாத னேசக்கிறிஸ்து
வானோர் பண் செய்யும் வேந்தன் மனுடவதாரமானான்.

கிறிஸ்துக்கிருத்தியம்.

விருத்தம்.

கருத்தனார் பிறந்தபின்பு கருணையா லெட்டாம்நாளில்
விருத்தசேதனம் பெற்றப்பால் மீண்டுமோர் பனிரண்
[டாண்டிற்
பெருத்த வேதியரை வென்று பிசகற முப்பதாண்டிற்
றிருத்தமர யுபதேசித்துத் திடத்தி யற்புதஞ் செய்தானே
நன்ன நன்ன நான நன்ன
நான நன்ன நான நன்ன

27. ஆனபின் பெட்டாநா ளதிலேச வென்ற அபி
தானமடைந்தான் விருத்த சேதனமுந் தானடைந்தான்
28. ஆயனுக் கீராவய தாகும்போ தாலயத்திற்
சாயவிட்டே வேதியரைத் தர்க்கமதினும் செயித்தான்
29. முப்பது பிராயமுற முந்துமிஸ் நாதகன்பாற்
செய்யும்யோர் தானதியிற் றீட்சைபெற்றான் காட்சியதாய்
30. தீட்சைபெற்று நாற்பதுநாள் தீயவனாந்தரத்திற்
சூட்சமிகும் பேய்கள் செய்த சோதனையெலாஞ் செயித்தான்
31. சிடர்களைச் சேர்த்திசரேற் றேசமனை த்துந்திரிந்து
மூடமகற்றியுயர் முத்திவழி காட்டி நின்றான்

32. போதித்த புத்தியெல்லாம் பொற்புதுமையாற் றிடத்தி யாகித்தன்போ லுலகத் தந்தகாரந் தவிர்த்தான்
33. புத்திப்பிரசங்கமதாற் போதகஞ் செய்தகினுற் சத்துருக்கள் பாதகமுஞ் சாபமுந் தீராதெனவே
34. கேடுகெட்டோர் தமக்காய்க் கிறிஸ்து சிலுவையிலே பாடுபட்டா லல்லாது பாதகந் தீராதெனவே
35. மாதவப் பரிசுத்த வடிவாயுகித் தெழுந்த நீதன் முழுமனதால் நிச்சயித்துப்பாடுபட
36. சிந்தமதாயாகி செய்த தீவினயினுற் குருசி லத்தன் கொலைப்படுதற் காயத்தஞ் செய்யலுற்றான்.

2. சருக்கம்.

கிறிஸ்து பிறப்பின்றியானம்.

விருந்தம்.

மூவுலகனைத்துஞ் செய்த முழுமுதலுரையை மீறிக் காவினிற் கனியைத் தின்று கதியிழந்தேழையான பாவிகள் பிணையாயாகி பராபரன் வலபாகத்திற் சேவனினவெராக தேவபுத்திர னின்றாரே.

தான தான தான தான தான தானவன்
தான தான தான தான தான தம்பிரான்.

1. காவதனி லாதிசெய்த பாதகத்தினுற் காரணனார் மானிடவதார மேவினான் .
பாவிசனூக்காகப் பிணையாளியாகவே (கருணம்பரம்)
பாருலகிலே பிறந்தார் தேவபுத்திரன்.

2. தானதாயிருந்த வென்றூந் தேவபுத்திரன்
சாதியர்க்குஞ் சோதியர்க்குஞ் சமனாகினார்
மானிடர்க்கும் வானவர்க்கும் நடுவாக
மத்தியஸ்தனாக நின்றார் தேவபுத்திரன்.
3. தேவசுதன் மனுவுரு வரணவிதமே
தேவரு மறிந்திலர்கள் பூவுலகிலே
யாவராலுந்தாவினில காரணமுடியா
ஞானகாம்பீர வதிசய ரகசியம்.
4. டெட்டுப்போன யாவருக்குந் தேவனானவர்
சேழ்ந்தொரு மனிதனாகத் தாழ்ந்த விதத்தை
சட்டமாய்த் தெரிதலின் வானெட்டுவிரிவின்
ரூராகணத்திரளி நேராளத்தை.
5. மதியுடன் கண்டுபிடிப்பதிக நெளித
மட்டுடனித் தன்மையான திட்டமுடனே
சதுருடன் செய்தகிருபா சமுத்திரமே
சந்ததஞ் சந்ததமுமக்கே தோத்திரமே.

தீயான வற்பனம்.

விருத்தம்.

தன்னிகரிலாத தேவன் சமஸ்தகாரண சொரூபன்
பின்ன பேதகமிலாதான் பிதாவினொன்றான மைந்தன்
உன்னதத் திருந்து வந்தா ருலகிலன்னியன் போலானார்
மன்னவனேச கொண்ட மகத்துவ மறிகிலோமே.

தந்தன தந்தன தந்தானை
தாதன தந்தன தந்தானை

1. மனுவுருவானவ ருயர்ந்தாரே மேல்
வானத்திருந்து நம்பால் வந்தாரே (அம்பரஞ்ச்சிதானந்தன்
அினையபொருளந் தொழந் தானூர்பா [கருணம்பரம்])
முகிலத்துக் கானுலன்னியனாரார். (தந்)

அன்னியன் போலுலகத் திருந்தாரே யந்
நாதியவரை நன்றய்த் தெரிந்தாரே
துன்னிய பழுதுரைப்பார் தீதாட்கள் மிகத்
துதி சொலுவாரிவர்க்குத் தூதாக்கள்.

3. பயந்து நரகிவர்க்குத் தத்தளிக்கு முயர்
பரமண்டல மகிழ்ந்திட் டெட்க்களிக்கும்
ஆயர்ந்த பலத்தாரை யேற்றாரே நர
ராரையு மன்பாகச் சேர்த்தாரே. (தந்)
4. ஆரேனுங் கிருபை யற்றானே கிறிஸ்
தடைக்கலமாக வந்து பற்றானே
சாராதேவினை யொருக்காலே சரண்
டாவாத குற்றமவன்றன் மேலே. (தந்)
5. சென்மச்சுவா பத்தினறிக்கையிலே யிதைத்
தீர்மானித்துக் கொண்டிருக்கையிலே
துன்மைப் படுத்து மிடறுத லுன்று மிகத்
தோன் ருத்தடுக்கலக ளொலாந் தோன்றும். (தந்)
6. பரம வெளிச்சந் தெளிந் தம்மாத் திரமே பெயும்
பனிபோற் பறக்கு மிருளின் காத்திரமே
தெரியா மலார சட்டை பண்ணினானே தன்
சிற்தையிற் பேதைமை யென்றெண்ணினானே. (தந்)
7. பித்தனவன் மூடத்துவமே தடுக்கு மவன்
பெருமை யினுவியவனைக் கெடுக்கும்
அத்தனார் தாழ்ந்துரு வெடுத்த துவே பிணை
யாளித் தொழிலுக்கீ தடுத்ததுவே. (தந்)
8. இத்தனைக் கெல்லாந் தேவ கோபத்தையு மதா
லிடங்கொண் டெழுந்தடர்ந்த சாபத்தையு
முற்றினுஞ் சம்பாதித்த பேருக்காக இங்கு
முழுவதுங் கெட்ட நம்மெல்லாருக்காக. (தந்)

9. உலகத்துக் கெல்லாமி தொருபேச்சு ஐய
 னூழியஞ் செய்யுதல் காரண மாச்சு
 கலகத்தின் மங்களிதைக் காணர்கள் அவர்
 காரணத் திருச்செயலைத் தேரணர்கள். (தந்)
10. எவன்றினச் சாபத்துக் சினமானே னல
 என்கிறானே மதியவ மானேன்
 அவனுக் கிஞ்ஞாயம் பிரியாது ழூட்
 டப்பட்ட பொஸ்தகமாந் தெரியாது. (தந்)

கிறிஸ்துற்பத்தி.

வந்நீதம்.

கருணை நாயகனார் பாவிகளைப் புரந்துலகை மீட்கத்
 திருவவதாரஞ் செய்யுந் திருவுளச் செயலைக் கூறத்
 தரணியிற்றவது வீட்டான் றணக்கு நேமிக்கப்பட்ட
 மரிய கன்னிகையின் கண்ணே உந்தனன் கபிரியேவே

[லுக்கா, 1, 26-38.

ஆதிபராபர வஸ்தொரு தேவனார்
 அம்புவியோர் தமக்கருள் செயரினந்தான்
 சாதிகளைத் தம்மோ டொப்புரவாக்கி
 சகல நரானையுஞ் சந்திக்க ரினந்தான்

2. இஸ்திரிவித்திலொரு இரட்சனைத் தருவோம்
 என்றதிமானிடர்க் கியம்பினபடியே
 பொஸ்தகீத்தி லெழுதிவைத்த பிரகாரமே
 ழூதலத்தைப் புரக்க நாதனு ரினந்தான்
3. சத்தியவாய்மை பிசகாது குமாரனைத்
 தரையிலனுப்புதற்குத் திருவுளமாணர்
 நித்திய பிதாவானோர் பாவிகளைப் புரக்க
 நேசமைந்தனைத் தரத் திருவுளமாணர்

4. காலம் நிறைவேறினபோது குமாரீனத்
கருதியனுப்புதற்குக் கடவுளும் நினைந்தார்
மேலுலகத்திருந்து காபிரியேல்தான்
மேசியாவின் பிறப்பை விளம்புதற் கெழுந்தான்
5. கருத்தருடைய தூதனான காபிரியேல்
கன்னிமரியவள் தன்னிடம்வந்தான்
பெருத்தகலிலேயாவின் நசரேத்தென்ற ஜூர்க்குப்
பிரிய மரியினிடங் காபிரியேல் வந்தான்
6. அந்த யொவானிஸ் நாதகன் தேரற்றத்துக்
காராமாத்தை யிலங்கவ நெழுந்தான்
விந்தைத்தலீதின் வீட்டான் யோசேப்பென்றபெயர்
மிக்கபுருஷனுக்கு நேமித்தமின்னிடமே
7. கன்னிமரியிருந்த வீட்டிற் பிரவேசித்துக்
காபிரியேல் வாழ்கக் கிருபைபெற்றவளே
யுன்னுடனிருக்கிறார் கத்தரிஸ்திரிகளி
லுயர்ச்சி யாசீர்வதிக்கப்பட்டவனீ யென்றான்
8. அநையவலைக் கண்டவள் வார்த்தையாற் கலங்கி
யந்தமினவுதலைச் சிந்தனை செய்தாள்
இனியமினவுதலீதென்னமோ ஏதோ
எத்தகமைத்தோவென்றிதை யத்தினினைந்தாள்
9. தூதனவருடனே யஞ்சாதே மரியாளே
சோதிப்பராபரனிடத்திற் கிருபைபெற்ற
யீதோலீ கெர்ப்பந்தரித்தொரு மகிண்ப்பெறுவை
இயேசுவென்றே யவர்க்குப் பெயரிடுவாயாக
10. இவர் பெரியவராக இருந்துன்னதமானவர்க்
கிஷ்டக் குமாரனெனப்படுவ ரிவருக்கன்றோ
இவரின் பிதாத்தாவீது ராசபத்திராசனத்தை
யீவர் பராபரனான கருத்தர்தானே

11. இவரோ யாக்கோபினது வீட்டின்மேலாகவே என்றென்றைக்கு மிறைவனாகவே யிருப்பார் இவரின் ராசாங்கத்துக் கீறில்லை யென்றான் எவ்வீதமாபிதென்று தூதனைக்கேட்டார்
12. அரிய தூதனைநோக்கி புருஷனை யறியேனா தாகும்வீத மேதென்று மரியவள் கேட்டார் சுரனவளுக்கு மறுமொழியாகச் சொன்னது துய்ய பரிசுத்தாவி நின்றன்மேலே உந்து.
13. உன்னதமானவரின் பெலனுன் மேனிழலிடு முன்னிடத்திற் பிறக்கும் பரிசுத்தமானது இந்நிலத்தில் பராபரன் சுதனெனப்படும் இதோஉனக்குப் பெந்துவாயிருக்கு மெலிசப்பெத்து.
14. தனதுமுதிர் வயதிலொருமகனைக் கருப்பந் தரித்த வந்தியவட்கீ தாருமாதமே யுனதப் பராபரனால் கூடாத காரியம் ஒன்றுமில்லை யென்றானெறன வுணர்ந்தார்.
15. அமையு மரியுமிதோ ஆண்டவர்க் கடிமையான் அவர்திருச் செயலவந் தறிவிக்கலான உமதுசொற்படி யெனக்காகக் கடவதென்று ளுநடனே தூதனுமவளை விட்டகன்றான்

மரியா ளெலிசப்பெத்தைச் சந்தித்தல்.

வ்நுத்தம்.

அந்தத்தேவதாத னருளிய வார்த்தைப்பாட்டை சிந்தித்து மலைத்தேசத்திற் சென்றுவா மெலிசப்பெத்தைச் சந்தித்த மரியதாயைச் சகரியாமனைவி வாழ்த்தி வந்தித்து நிற்கமாதா மகிழ்ச்சிகூர்ந் திறையைத்தாழ்ந்தார்.

(ஊக். 1, 39 : 56.)

1. அந்நாள் மரியதாயாரங்கனின் நெழுந்திருந்து
மன்னார் மலேதேசத்தில் வளமையதாயிருக்கும்
  2. யூதாவின் பட்டணத்துக் குத்தமியொல்லையிற் சென்றான்
மாதாசகரியாவின் மனைக்குட் பிரவேசித்து
  3. எலிசப்பெத்தை மினவியின்பமுறப் பேசுமப்போ
மரிமின் நெலிசப்பெத்து மரியை மினவுதலை
  4. இன்பமுறக் கேட்குமப்போ எலிசப்பெத்தின் கருப்பத்
தன்புறுமகவு துள்ளிற்றக் களிப்பாணுள்மாது
  5. எலிசப்பெத்துப் பரிசுத்தாவியினாலே நிறைந்து
வலிய சத்தத்துடனே கூப்பிட்டு மாதாநல்லாள்
  6. பெண்சா திகட்டுணீ யாசீர்வதிக்கப் பெற்றவளே
யுன்கருப்பக் கனிவாழ்ந்துற்றதுவே யுற்றதுவே
  7. ஆதியானென் னாண்டவரின் றுயாரென்னண்டைவர
ஏதுதவமேது தவமெனக்குக் கிடைத்ததென்றான்
  8. அந்தோ நீமினவினது மரியென் காதுகளி
லுந்தக்களித்துக் கெர்ப்பத்துப் பிள்ளை துள்ளினதே
  9. விசுவாசித்த அவட்கு வேதனாற் சொல்லப்பட்டது
நிசமாமே பாக்கியவதி நிறைவேற்றலுண்டா மென்றான்
  10. தகமைமரியாளப்போ சாற்றுவனென்றாற்றமமே
மகிமைப்படுத்து மாதோ வளமையின் கத்தரையே
  11. என்னவியோ வெனதி ரட்சகராயிருக்கு
முன்னதப் பராபரனாற் களிகூர்ந்து வந்த தென்றான்
- வேறு தரு.
12. அடிமையின் னாழ்மையை நோக்கிப் பார்த்தா
ராகிபரப் பொருளே சாமி
படியி லெச்சந்த தியுமென யிதுமுதல்
பாக்கியவதி யென்பார். சாமி

13. வல்மைபுடைத் தானவர் தானெனக்கு
மகிமைகளைச் செய்தார் சாமி
நலமே செயவதிகய மேயவர் திரு
நாமம் பரிசுத்தமே சாமி.
14. அத்தனி னிரக்கந் தலைமுறை தலைமுறை
யாகவல்லபமாக சாமி
பத்தர்களவர்க்குப் பயந்தவர்களின் மேற்
பரிவாய் நிலை நிற்குமே சாமி.
15. தந்திருக்கையினுற் பெலன் செய்தார்
தங்க ளிருதயத்தின் சாமி
சிந்தையிற் கெர்வமுடையவர் தம்மைச்
சிதறவே பண்ணினார். சாமி
16. பெலவான்களை யாசனங்களை விட்டுப்
பெயர்ந்தே விழத் தள்ளினார் சாமி
மெலிவுத் தாழ்மையானவர்களை யவர்
மேலாயுயர்த்தினார். சாமி
17. பசித்தவர்களை யவர் நன்மைகளாலே
பரிவாய் நிரப்பினார் சாமி
அசுத்தை சூரிய வான்களை வெறுமை
யாயகலச் சொன்னார். சாமி
18. தயர்பரனமது பிதாக்களுடனே
சாற்றினதின் படியே சாமி
ஆபிரகர் முக்கவன் வித்துக்கும்
அனவரதமுமாக. சாமி
19. இரக்கஞ் செய நினைத்தவர் தந்தாச
னெனுமிசராவேலை சாமி
புருக்கமாகக்கை தூக்கியாதரித்
துவந்தா ரெனச் சொன்னான்.

20. மரியா னேறக்குறைய மூன்று
மாத மவளுடனே சாமி
பரிவாயிருந்து திரும்பினள் தனது
பதிமனை யிற்றானே. சாமி அடிமையின்.

கிறிஸ்துவின் ரூழ்ந்த நிலை.

விருத்தம்.

தந்தையார் திருக்குமாரன் றயவதாய்ப் பெத்தலேகே
மந்தைமேய் வனத்தை யன்றி மடத்தினிலிட மிலாமற்
கந்தையாற் சுற்றி மரட்டுக்ககித்த முன்னணையிலுடு
நிந்தையாய்க் கிடத்தப்பட்ட நிலைமையைக் கவனிப்போமே.

நன்ன நன்ன நான நன்ன நாளு நன

நான நன்ன நான நன்ன நாளு

1. சீரூயர் கிறிஸ்தெலார்க்குந்தலையே யவர்
சேர்ந்த வெளிமைத் தனத்தினிலையே
பாரிற் பெத்தலையில் வந்து பிறந்தார் மோட்ச
பாதையை யெல்லார்க்கும் நன்றாய்த் திறந்தார்
2. அண்ணல் பிறந்தவூரின் மன்னவர் அவர்
அந்தஸ்தின் மேன்மைக்குமிக வன்னியர்
திண்ணமெனிலுமவர் தங்குலத்தைச் சத்துருவின்
நீவீணக்கு நீங்கலாக்கும் பெலத்தை
3. செய்யவேற்பட்டதாலே கீழ்ப்படிந்தாரிதைத்
திவ்விய மனத் தாழ்மைகொண்டே முடிந்தார்
பெரியானுஞ் சாத்தானு மிப்போகெட்டது அதின்
பொல்லாராச்சிய மழிக்கப்பட்டது
4. பரதேச கோலத்தையே யணிந்தாரன்னியர்
பயணத்திலும் பிறக்கத் துணிந்தார்
பெரிதாம் பூங்காவை விட்டுப்போனோர் கட்டளை
பெற்றவிதத்துக் கொப்பதானார்

5. நிலைமைப் பரதேசிபோற் கண்டார் நம்மை
நேசிக்கும் நேசத்தா லொப்புக்கொண்டார்
உலகுக்கெல்லாம் வெளிச்சந் தெளிவு இவ
ருண்மையான சீவனிடுளுளிவு
- கதிரவன் பிரகாசமுந்தய்ய இவர்க்குக்
காத்திருந்துதலோ தொண்டசெய்ய
வதியுல கிருள்குழந்ததென் றறிந்தாராதால்
வருகைக் கிரவைத்தானே தெரிந்தார்
7. ஞானவாதித்தனூளிவை மறைத்தார் இரட்சிப்பி
ளுகினாலே விடிய நிறைத்தார்
மானுவேற் குழந்தை யிங்கே கிடக்கும் புவி
மன்னவர் பிறந்தாலென்ன நடக்கும்
8. சிறியோர் பெரியோரெல்லா முனைப்பார் தாங்கள்
செய்யுங் கடமையெல்லாம் நினைப்பார்
குறையிதை முகிர்ந்தோ நினைஞோருஞ் சற்றுங்
கூர்ந்து நினைக்கவில்லை யாரும்
9. திட்டமாய்தில் விளங்குஞ் சொல்லீலத் தேவ
செயிலத் தானுமறிந்தோரிலீல
மட்டிலாத்தாரித்திரராளு ரேழை
மனுடரெல்லாஞ் சீமானாய்ப்போனார்
10. விந்தைப் பெதலேகமகா அந்தந்தவிது
வீட்டரர்க்கெல்லா மதுவேசொந்தம்
வந்தவரனீகே யிறங்குமளவிலின
மாதீழ்ப்பாச்சுதவ்ஜூரார் வளவில்
11. மடத்தி லிடமில்லாமற்போச்சு மெத்த
மருகிடுகளியே போகலாச்சு
அடத்து மிருகம் வாழும் பழுவமே
சையனுக் கிதமியமோர் தொழுவம்

12. அன்பாய்ப் பணிந்த கத்தர்க்கின்றும் இலட்சம்
ஆயிரத்தரஞ்சங்கீர்த்தனமென்றும்
இன்பமாய் முன்னணையினிற் படுப்பாரையோ
இதைவிடத் தாழ்மையென்ன எடுப்பார்.
13. பாவத்தால் வந்தபலனிதுவே நாங்கள்
பண்ணுமேட்டிமைக் கெல்வா மேதுவே
கோபத்தாற் பெருமைதனை வெறுப்பார் கத்தர்
கூசும்வெட்கத்தை பலனாய் துப்பார்.

கட்டளைக் கலிப்பா.

---

14. தேவசேய் நமக்காய் பிண்பட்டெமைத்
தேடிவந்து நம்மாங் கிஷத்தூற்றபோ
தாவலர யருள்காட்சி யிலீதுமோ
ராகமாமென யாவருங் காணுமின்
காவலா யெளிமைத்தன ஆழியக்
காரன் சாயல் கருத்தெனெடுத்தாற்
பூவிலாதி புதல்வர் சம்பாதன
புன்மையின் பலன் காட்டினதாகுமே
15. ஆட்சி யாச்சரியத்தொரு நேசமே
யருமை ரட்சகனே யடியேனினித்
தாட்சியற்றமக்கே முழுதாயெனைத்
தாபித்துக் கையளித்து விடுகிறேன்
தீட்சை தந்தெனி தயத்தையுமெனின்
சுந்தை நண்ணியு மும்மிலிழுத்துமே
காட்சி தந்தெனை யாண்டருளுந் திவ்விய
கத்தனாதி கிறிஸ்தெனுந் தேவனே.
-

3. சரூக்கம்.

பிறப்பின் மகிமை விளங்குதல்.

விருத்தம்.

சிறந்த மூவரிலொன்றான தேவனின் மைந்தனேசுக் .
கிறிஸ்துவின் பிறப்பின் மேன்மை கீழ்நிலைக்கிணையதான
குறிப்படை யாளங்காட்டிக் கொடுப்பதாலறிவின் மாக்கள்
வெறுப்பறச் சமமாய்த்தூக்கி விருப்பமாய் விளக்குவாரே.

இன்னிசை.

1. வேதசுதனார் பிறப்பின் மேன்மை விளக்கமுறாக்
காதைமகத்தான திருக்காட்சியின் மேலாம்நிலையே
யேதமுறாக் காரிருளிலெல்லுதித்த தொத்ததுவே
நாதன்மேல் விசுவாசம் வலி
நட்டமேபடு மோச
மோதிலா வுபதேச மொளி
யோங்குமெய்ப் பிரகாசமே.

நன்னன நானன நானு நன
நன்னன நானன நானு

2. தேவசெயலும் புயமுந் தெய்வ திராலோசினையு
மாவரமாயின்கே வயங்குதெவ னிந்நிலையே
நீவியிரண்டும் நிரந்தரமாய்ச் சீர்தூக்கிற்
றவுமெச்சங்கையு கெடுமே பல
சந்தேகங்களும் விடுமே
தூவுமச்சங்களும் படுமே லிணைச்
சொந்தமாய் மனந் தொடுமே.
3. ஆரணதெய்வ வருளாற் கிருபையினாற்
பூரணதீதப் புதுமையின்கே கண்ணுறலாம்
காரணமேன்மைக் கனபிரதாபங்களதே
தாரணியிலதின் கனமே யவர்
தாழ்ந்த நிலக்குச் சமானமே
சீரணிஞான விற்பனமே திருத்
தேவ செயலின் மானமே.

4. துங்கக் கிறிஸ்தரசன் றேற்றத்தின் மேற்பரமர்க்
கிடுகெத்தணையா மிதமிய முண்டென்பதையே
பங்கமறக்கண் ணேக்கிப் பார்ப்பவ்வெலார்க்கு மிந்தச்
சங்கையின் சாட்சிகள் காட்டு மாகித்
தன்னொளிவாய்ப் பிரவை மூட்டுங்
கங்குலிணத் தையுமோட்டுந் திருச்
காரணத்தைப் பாராட்டும்.

கிறிஸ்துவினுயர்ந்த நிலை.

விருந்தம்.

சங்கையினரசன் வந்த சம்பவக் கனத்துக் கென்றே
யெங்கணு மிருந்தவந்தங் கிசரவேற் சாதிகூட
மங்களம் வாணோர்பாட மந்தையாய்களும் பாட
வந்தைகள னந்தஞ் செய்தான் விண்ணவர் தம்பிரானே.

1. நன்ன நன்ன நான நன்ன நான நன்னனா நன
நான நன்ன நான நன்ன நான நன்னனா
2. தந்தன தனன தன தந்தன தனதன
1. ஆகியத்தனான சத்திய வேதகத்தனார் தோற்ற
மங்கதற்குத் துங்கமிகுஞ் சங்கையாகவே
காதல் வைத்தன்றே யிசரேற் சாதியிணத்துங் கூடிக்
காத்திரக்கானானுவீச் சேத்திரஞ் செய்தா
னேது மெய்க் கிறிஸ்து வரும்போது முக்கியமாய்த்தம
தொவ்வொரு கீழ்க் குடிசனஞ் செவ்வையுடனே
பேதமற்றடர்ந்து வந்து ரீதி பெற்றுமே யென்றும்
பெருவளத்திருக்க வென்று திருவுளத்துற்றார்.
2. காரண அகஸ்துராயன் றேரணியினுற்றருங்
கற்பிண மாத்திரமல்ல செப்பரிதான
பூரணப் பராபரன் விசாரணியதுங் தெய்வ
பொற்புயமும் கூடிச் சென்ற தற்புத மன்றே

ஆரணத்தல்லி வேயிராணுவத் திரளாய் வானத் தாஞ்செனும் பரமசேனை வாஞ்சையாய் வரத் தாரணத்திற் கற்பித்தாரு தாரணத்தினு லிதைத் தன்றிருமைந்தர் சிறந்தி சைந்து பாடவே.

3. அத்தனின் பிறப்பதனை மெத்த வெழிலாய்க்கன மாக்குதற்கு வானத்தின்கண் வாக்க தனித்துச் சித்தமாய் மகத்துவ திரி தத்துவப் பொருளார் தந்த செங்கதிர் போற்றேன்று மேலாஞ் சங்கையிதுவே பத்தமாய் மனுடருக் குந்தத்தமாயிதை யன்று பண்புடனறி விக்கவே நண்புடன் சொன்னு ருத்தம கிறிஸ்து நாதர் புற்றொழுவத்து நிரை யோங்கிய முன்னணியிலும் பாங்க தாகவே.
4. செப்பமாய்க் கிடத்தி வைத்தவற் பனத்தையே கண்டு சிக்கற நிருவாகிக்கத் தக்கவரான மெய்ப்புறுஞ் சிறுகளரி யிப்பர்களுக்கே யிதை விஸ்தரிக்க வாதிரமூல வஸ்துவஞ் சொனார் துப்பரவதாஞ் சிறியோர்க் கொப்புரவையுந் திடத் துய்ய வெளிச்சந்தனையுந் கையளிக்கிரூர் தப்பிதப் பெருமைபுள அற்பர்களாயே யவர் சற்றுமறியார் கனியார் முற்று நட்புறார்.

தூதர்கள் சோபனம்.

விநூத்தம்.

மாதின் வித்தினிலொன்றான வஸ்துவந் துதையமாறார் வேதனுக்கணந்த தோத்திரமேதினிக் காசீர்வாதம் பேதமற்றிட மைந்தர்க்குட் பிரியமுண்டா யிற்பென்றே தூதர்கள் விண்ணிறுவி சோபனமிகச் சொன்னாரே.

நனை நன்ன நன்ன நனை நன்னநானு நன்ன
நான நன்ன நான நன்ன நானநனனு.

1. தூதனாவன் நெரிந்து கொள்ளப்பட்டானொரு
 துய்யசம்மனசு தென்றே சொல்லப்பட்டான்
 வேதவொளி வாயலங்கரிக்கப்பட்டான் கன
 மிக்க சிறப்பானவுடை தரிக்கப்பட்டான்
 நீதியுடனார்ப் பூமியில் வந்தானறேவ
 நித்திய கிறிஸ்துவுக்குத் துத்தியந் தந்தான்
 சாதியனைத்துக்கும் ரட்சிப்பாய்ச் சிறந்தாரின்று
 சத்திய கிறிஸ்திம் மானுவேல் பிறந்தார்.
2. இம்மானுவேல் பிறந்தாரென்று கூறினான் மேய்ப்ப
 ரெக்களிப்பதாக விருதயந் தேறினார்
 சம்மன சண்டாக்கின புகழ்ச்சியல்ல விது
 தகமைசேர் கிறிஸ்துவுக்கு மகிமையாய்ச் சொல்லச்
 செம்மையாய்ப் பரனருளித் தந்தவாக்கிய முயர்
 திவ்விய கிருபைச்செய்லுக் கொவ்வும் யோக்கியம்
 நன்மையினிச் சவிசேடங்கூறி முடித்தானந்த
 ராவிலே பரமசேனை பாடி நடத்தார்.
3. பாடிய சுப்பாய்ப் பரமசேனை கணினரூரதி
 பத்தியாயந் தரவொளி மத்தியிற் சென்றார்
 நீடியநேசத்தனலால் மூடப்பட்டார் மிகு
 றிறைந்தன சந்தோஷத்தினுற் சூட்டப்பட்டார்
 நாடியதுதிகள் புகழும் வழத்தினு ராதி
 நாதனுக்கெல்லா மகிமையுஞ் செலுத்தினார்
 வாடும் நரர்க்குத் திரளா யீவளித்தாரென்று
 வானவ ரெலாமறிந்து மனங்களித்தார்.
4. மனங்களித்துச் சங்கீர்த்தனம் பாடினார் பர
 மண்டலமுழங்க மிகக் கொண்டாடினார்
 அணந்தனின் கிருபைதனைக் கனிந்திவர் பரிவார்தே
 வச்சயனீதியைச் சவரட்சினை புரிவார்

சனந்தரும கிமையெல்லாஞ் சம்பாரிப்பாரதி
சர்ப்பத்தின் றிலைசக்கிக் கெம்பீரிப்பார்
இனங்கலைப் பவித்திரஞ் செய்திருணைக்குவார் திரி
யேகனுக்கும் நரர்க்குமொப்பா வாக்குவார்.

5. ஒப்பரவுண்டாக்கி நரசத்தை யொழிப்பார் பகை
யூட்டிய பகைஞனுட கேட்டை யழிப்பார்
தப்பிதத்தைமுற்று மொருநாளிற் துணிப்பார் தேவ
சாபத்தைக் கோபத்தை யலைத்தையுந் தணிப்பார்
மெய்ப்புறும் பரமாசீர் வாதத்தை முளைப்பாரிம்
மேதினியின் மேற்சமரதானத்தை விளைப்பார்
இப்புவினின் பவஞ்சுமந்தீ டேற்றுவார் திட
மென்றிறைஞ்சி வானவர் சோபனஞ் சாற்றினார்.

4-ம் சருக்கம்.

கிறிஸ்து பிறப்பு, வளர்ப்பு.

விருந்தம்.

ஆரியன் பிறப்பைக் கொண்டாஞ் சுகளுமாயர்களும் போற்றத்
தாரகைவழியைக் காட்டச் சாஸ்திரிமார் வந்தேற்றச்
சீருடனெட்டாநாளிற் நிருமகன் சுன்னத்தேற்றும்
பாரிலோர் பனிரண்டாண்டிற் பரிசேயர்களை வென்றானே.

தந்தானத்தன தானத்தானன
தனன தனன.

1. ஆதியானரான நிலமையே யொருவராலும்
அளவிட வரிதான வலமையே
தூதர்சேனை சோபனங்கள் கூறினார் மந்தையாயருந்
துணிந்துவந்தடி பணிந்து தேறினார்

மூதறிவான முச்சாஸ்திரிமார் வந்தார் கிழக்கிலிருந்து
முடுகிநின்று முக்காணிக்கைகள் தந்தார்
நூதனமானவோ ருடுவைக் காட்டினு னுலகத்துக்கெல்லாம்
நோன்மையாய் ஞானப் பிரவை மூட்டினார்.

2. தாரகை சாஸ்திரிமாரைக் கூட்டிற்று குழந்தையிருந்த
தலமட்டும் வழி நடத்திக் காட்டிற்று
நேருடனெ ருசுலேமின் முன்சென்றார் குழந்தையைக்கொல்லல்
நினைத்த வஞ்சகன் மனத்தையும் வென்றார்
சீருடன் பொன்னையுந் தூபத்தையு முய்த்தார் வெள்ளைப்
போளத்தைச், சிறப்பதாய்முனம் நிரப்பியே வைத்தார்
ஆரியனடியைப் பணிந்து தாங்கினார் கண்டசொற்பனத்
தடுத்து மற்றொருதடத்தி னீங்கினார்.
3. திட்டத் துலகின்பவங்களேகவே யுருக்கமாய் வந்த
திருக்குமாரர்க்குப் பெருக்கமாகவே
யெட்டுத்தினத்திற் சன்னத்தாசரித்தாஃ கிறிஸ்து ரட்சக
ரேசுவென்ற பிதானமே தரித்தார்
தொட்டுச் சிமியோன் கரத்திலேந்தினு னன்றொருடனே
துதித்துத் தன் மனக்கவலை நீந்தினான்
சட்டத்துடனாலையத்தை நண்ணினார் ராறுவய திற்
சாஸ்திரிகளோடே தர்க்கம் பண்ணினான்.
4. கன்னிமாமரி யன்னை நீடினார் குசையப்பருங்
கனிந்தே சேர்ந்தெரு சிலயிற்றேடினார்
மன்னவன்றனை மூன்றாந்தினத்திலே சாஸ்திரிகளை
வழுத்தக் கண்டன ராலையத்தினிலே
யென்ன செய்கை யென்மகனே நீயென்றார் பிதாவுக்கடுத்த
கியற்ற வேண்டுமன்றே வென்றே நவின்ரு [யருக்
னுன்னத னெழுந்தவரைப் பின்றொடர்ந்தான் றந்தைதா
குடந்தையாக்க கீழ்ப்படிந்து தானடந்தான்.

சாஸ்திரிகள் சந்தித்தல்.

விருந்தம்.

தன்னிகரில்லாத தேவன் தாணியில் மனிதனை
உன்னத வருகைக்காக உதித்த நட்சத்திரங்கண்டே
பொன்னுடன் றூபவர்க்கம் போளமுங் கொணர்ந்துபெத்தே
முன்னணையடியில் வீழ்ந்து பணிந்தனர் முதன்மையோரே.

தந்தாயு மக்காயிரந்தரங்களே

தோத்திரங்களே

சங்கீர்த்தனஞ் சங்கீர்த்தனங்களே.

1. வானம் புவியும் படைத்த நாதனே யளவில்லாத
மகத்துவ மிகுத்திரித்துவ தேவனே
ஞானமே நரருவமாகிய யேசுக்கிளிஸ்து
நாயகா வுமைப் பூசை செய்கிறோம்
கோணராதிபதவி துவங்கிஷ்டமே மரிய கன்னிகை
குமரையை வருமொரு பரம்பரா
மாணுவேலு மக்காயிரந்தரமே சங்கீர்த்தனமே
வலியகிருபை செய்யுமிஸ் தோத்திரமே.

விருந்தம்.

ஆறுலட்சண சொரூபா அனந்தபேரின்பா போற்றி
யீறில்லா தென்றுந் தானாயிருக்கு மெய்ப்பொருளே பேர்ற்றி
பேறுதந்தளிக்க வல்ல பிதாவினோர் மைந்தா போற்றி
மரறில்லாக் கருணையானே மாணுவேல் போற்றிப்போற்றி.

2. தப்பிலாத சத்திய சொரூபியே பரமரூபியே
தாவீதரீசன் ரொழும் பிரதாபியே
ஒப்பிலாததயை விசாலமே ஆதிமூலமே
ஒருவனே யுமைப் பூசை செய்கிறோ
முப்பொருளொரு தேவவஸ்துவே யருள் கிதிஸ்துவே
முதல்வனே யுமக்கோம் நமஸ்துவே
செப்புதற் கரிதான நேசமே பவவினாசமே
கிருவுளஞ் செய்யும் நல் விசுவாசமே.

(தந்)

விநூத்தம்.

அந்தர சொர்க்கம் சூரியனைத்தையும் படைத்தாய் போற்றி
முந்திய மனுடராலே முன்னிணைக் கெழுந்தாய் போற்றி
தந்தையர்க் கொரேபேறான தினைய சுந்தரமே போற்றி
மைந்தர்கள் வடிவமான மானுவேல் போற்றி போற்றி.

3. சீனுவெற்பினி லெழுந்த காட்சியே மோசேக்களித்த
திருக்கற்பனை யினிரண்டு சாட்சியே
கோனூன்ற விதுமண்டலாகிப னுசனத்தெழுங்
கொற்றவாவுமைப் பூசை செய்கிறோம்
கானூன்றே சமிசரவேலர்க்கே சுதந்தரமாக்கிக்
கருதலரைச் சங்கரித்த கருத்தனே
நூனூதிக்கமே திருவிரக்கமே ஒம்பிரணவம்
நம்பினோமருளம் பரா பரா.

விநூத்தம்.

ஆதியம்பரனே போற்றி யளவிலாச்சபமே போற்றி
சாதிகணடுவா போற்றி சருவகாரணனே போற்றி
பேதகமில்லாய் போற்றி பெத்தலைப்பதியே போற்றி
மாதிடம் வந்தாய்போற்றி மானுவேல் போற்றிபோற்றி

4. ஆதியிலாகியோடிருந்த வார்த்தையே மாங்கிஷமாகி
அகிலத்தின் பவமனைத்துந் தீர்த்தையே
பாதகாணிக்கை மூவர்களும் வைத்துத்தாழ விழுந்து
பரமனே யுமைப் பூசை செய்கிறோம்
சீதவொளி நட்சத்திரங் கண்டுமே கிழக்கிலிருந்து
தேடிவந்தனந் திவ்விய பாலனே
சாதியாவையு மீட்கவந்தவா பாதுகாத்தெழைத்
தாங்கிரட்சியுஞ் சரணஞ் சரணமே.

விநூத்தம்.

தனிமுதலவனே போற்றி தந்தையஞ் சோகிபோற்றி
கனமிருந்தவனே போற்றி கருணையங்கடலே போற்றி
வினைதடுத்தாண்டாய் போற்றி மேசியாவேந்தே போற்றி
மனுடவதாரா போற்றி மானுவேல் போற்றி போற்றி.

கிறிஸ்துப் பிறப்பு.

விநூதம்.

மானிட வுயிர்களோங்க வானவன் மகிழ்ச்சிதாங்க
 ஞானநன்மைகளு ஞாங்கநாடெலாங் கருணைதேங்க
 ஈனவக்கியான நீங்க இருளலைககள் பின்வாங்கத்
 தானவன் மனுடனாகித் தானியிற் பிறந்தாரன்றே.

1. ஆதியந்த மில்லானே யளவில்லா வல்லவனே
 அன்பே மனுடவதாரத் திருவடிவே
 மாது பொருட்டாலே மாடடையுங் கொட்டிலிலே
 வானத்திலே யிருந்து வந்தீரோ மன்னவனே
2. உன்னதப் பராபரமே ஒப்பில்லா மெய்ப்பொருளே
 ஒதடங்கா மெஞ்ஞான உச்சிதமே யட்சயமே
 மன்னன்றவிது வங்கிஷமா வேந்தே பாவிக்காய்
 மாந்தர் வடிவாக வந்ததிருவுளமே
3. அன்பே மென்றொருயிரே ஆனந்தப் பேரொளியே
 ஆர்க்குந் தயாபரமே அற்புதக் கருணைமே
 யின்பப் பிரவாகமே யிம்மானு வேலரசே
 யேசுக் கிறிஸ்தையாவே யிரட்சியுமொரே கத்தாவே.
4. ஆராய்தலில்லாத ஆழக்கிருபாந்தியே
 ஆருமளவறுக்கக் கூடாத அற்புதமே
 வாராயோ பாவிக்கோப் பாராயோ பார்த்தீரங்கி
 வானத்தினின்றெழுந்து வந்தபரிபூரணமே.
5. தேவகிருபை பெரழிய சீவந்திபெருகச்
 சீயோனின் மாதரெல்லாஞ் சேர்ந்து நீர்வினையாட
 ஏழை துயரகல எவ்வுயிரும் பிழைக்க
 இஸ்திரிவித்தில் வந்தீரோ இசராவேலின் கோமானே.

6. ஞானமலையருவி நன்மைப் பிரவாகம் வர
நாடனைத்துந் தழைக்க நல்லோர்குழாஞ் செழிக்க
வானின் மகிமைவர மன்மீதிவாசியுற
மாந்தரி லன்புண்டாக வந்தீரோ மாணுவேலே.
7. சாஸ்திரவேதப் பிரகார தாவீது வங்கிஷ்டவேர
நேத்திரத் தேவதாரா நித்திய பிதாவின் குமாரா
தோத்திரந் தோத்திரந் தேவே துத்தியங்கிறிஸ்தையாவே
சோபனஞ் சோபனந்தானே சொல்லுவன் சொல்லுவனானே.
8. ஆதாமின் பாவத்தாலேயம் புவியோர்க் கன்பாலே
அத்தனளித்த தாதா ஆண்டிரட்சித்த நாதா
வேதநாயகன் பாவா மேசியா நித்தியசீவா
வேனையில் வந்துகாவா மிக்கதோத்திரமே யோவா

கன்னிமரியாள் தாராட்டு.

விநுத்தம்.

பொன்னகர்க் கிறைவனான பூரணக் கிருபாமேவு
முன்னதப் பிதாவினன்பை யுண்மையை யுணர்த்தவேண்டி
முன்னிணை தன்னில்வந்த முதல்வனைக் கரத்திலெந்திக்
கன்னிமா மரியாளன்பாய்க் கனிந்து தாராட்டினானே.

ஐயா வழாதே யேசையா வழாதே
ஐயா வழாதே யென்னப்பா. வழாதே
இம்மாணு வேலசரசே யென்னையா அழாதே.

1. மெய்யா மேசையா ஒமெய்யா மேசையா
மெய்யா மேசையாவே வேதாவென்னையா விண்
மீதுசோபனங் கேட்குதையா வழாதே (ஐயா)
2. அன்பே யென்னுதா மாவன்பே யென்னுதா
அன்பே யென்னுதா தேவர்ச்சய பபரற்பாதா இச
ருவேலை யானுவா யென்னன்பே யழாதே. (ஐயா)

3. வானோர் கோமானே ஓவானோர் கோமானே
வல்லமைக் கோனே மகத்துவத் தம்பிரானே யென்று
மாறாக் கருணையின் சீமானே யழாதே. (ஐயா)
4. சாலேமின் கோவே யெருசாலேமின் கோவே
தாவீதின் சுதாவே காவே ஓகத்தாவே
சருவ சீவாத்துமாவின் வாழ்வே யழாதே. (ஐயா)
5. ஆதாமின் பாவமோரர் தாமின் பாவம்
அண்ணசெய்து ரோகம தாலத்தனிடு சாபமற்
ருசீர்வாத முண்டாயிற் றண்ணு வழாதே. (ஐயா)
6. சங்கீதம்பாடி நற்சங்கீதம் பாடி
வானோர் கொண்டாடி முச்சாஸ்திரிகள் காணிக்கைநீடி சரண்
சந்தித்துப் போற்ற வந்தார்சாமி யழாதே. (ஐயா)
7. சத்தியப் பிரதாபாமா சத்தியப் பிரதாபா
நித்தியத் தயாபாசமஸ்த நன்மைச் சொரூபா திரி
தத்துவஞான தீபாதயாளா வழாதே ஐயா.
8. தேவாதி தேவே ஒதேவாதி தேவே
திவ்விய பிதாவே திரியேகத்துவ யோவாவே சவி
சேடக விபராவான் சீராளா வழாதே ஐயா.

விருந்தம்.

ஒன்று மில்லாதகாலத் துலகெலாம் படைத்த ஐயா
குன்றிய மெலிவாய் மாட்டுக் கொட்டிலிற் பிறந்த காட்சி
இன்றெமைப் புரக்கத்தானே இசரவேற் கிரங்கத்தானே
வென்றி தந்தருளத்தானே மேசியா ஓசன்னுவே.

1. சீராளா தெய்வ பதமு
செங்கோன்மைத் தாவீதே ந்திரன்
சிம்மாசனாதிபதியே
சென்ற ஞமையா.

தொண்டல்லோ ஓரிப்பாவா

தொண்டானும் யோவா

2. வானாட்டுச் சேனைக்கத்தா
கானாட்டிலே பிறந்து
* மானாட்டைக் கூட்டிதற்கோ
வந்தா டெந்தாய் நீ. (தொண்)
3. கத்தாவுக் கோரேபேறு
விஸ்தார லோகக்கூறு
கனமுக்கிய வளமைகளோடு
கரத்தானுங் கோவே. (தொண்)
4. அல்லற்படாமல் மாக்கள்
செல்லப் பெருக்கில் வாழ்க
ஆதிபரப் பிரமமே
பாதுகா காவே. (தொண்)
5. நம்மாத்ரி கத்தரான
ஞாலத்தாதித்த னென்ற
இம்மானுவேலு மக்கு
துதியோசி யன்னா. (தொண்)
6. ஆசிக்கப்பட்ட அப்பா
அன்பாக வந்த நட்பா
அனாதியிப்போ தெப்போதந்
தோத்திர மோசன்னா. (தொண்)
7. உலக முண்டான முதல்
வலிய பிதாக்கள் திரள்
கலிலே மன்னா வுமக்குக்
காத்திருந்தாரே. (தொண்)
8. பாட்டுச் சங்கீதங்களி
னாட்டிப் புகழைச்சொன்ன
ஆட்டத்தவிது வாஞ்சித்
தாசித் திருந்தான். (தொண்)

9. ஆசியோனிலிருந்து
வாசியாம் ரட்சிப்பு வந்தா
லடிமைசிறை யிருப்பைத்
திருப்பீரோர் அப்பா. (தொண்)
10. இப்போது மீட்பரே யென்
அப்பா வந்தீர் மெய்யாக
இங்கேயோர் முன்னணியி
லெங்கோமானாரே. (தொண்)
11. பரமண்டலத்தை விட்டு
பரதேசிக் கோலமாளீர்
பண்ணவர் பணியும் நாதா
பால் தேவையாச்சோ. (தொண்)
12. கடலுக் கெல்லையை வைத்தீர்
சுத்தா அனுகி வஸ்தே
புடவையிற் சுற்றிப்புல்லிற்
கிடத்தப் பட்டாரே. (தொண்)
13. மெத்த மண்ங் கலங்கும்
வேதநாயகன் பாட்டைச்
சித்தமாய்க் கேட்டருளுந்
தேவ சிம்மம்மே. (தொண்)

5. சருக்கம்.

• இஸ்நாதக யோவான் றேற்றம்.

விருத்தம்.

மறைதருங் கிறிஸ்து வந்த
வருகையை யுலகத்தோர்க்கு
பறைமுறை யிட்டுமேலாம்
பாதையைத் திருத்தச் செய்து

குறையற வனாதரத்திற்
கூப்பிடுஞ்சத்த மென்ற
இறைவன் முன்றூதனான
இஸ்ராதக யோவான் வந்தானே

தெந்தின தின தினனா
தென்னா தெந்தி தினதினனா

1. வலியவனாந் திரத்திற் கத்தரிந்
வழியை மாயயித்தப் படுத்து மென்றே
நலமாய்க் கூப்பிடுவோன் சத்த
நாதக யோவான் றேன்றினனே
2. ஒட்டக மயிருடையு மரையினி
லொளிர் வாரக்கச்சையுந் கட்டிக் கொண்டு
நட்டினையாய் நடந்து தெரிசி
நாதக யோவான் றேன்றினனே.
3. காட்டுத் தேனருந்தி வண்ணக்
காற்சிறை வெட்டுக்கிளி பொசித்து
நாட்டுக் கொளிறாகத் தெரிசி
நாதக யோவான் றேன்றினனே.
4. முன்றூதனாக வாதி
முதல்வன் வருகையைக் கூறுதற்கு
நன்றாமொழிபேசி மாமுனி
நாதக யோவான் றேன்றினனே.
5. பள்ளக்கணிரவப்பட்டுச் சகல
பருப்பதங் குன்றுந் தாழ்த்தப்பட்டு
நள்ளியகோண லெலாம் நெறி செய்யும்
நாதக யோவான் றேன்றினனே.
6. ஏசயாத் தெரிசியினாற் சொல்லி
யெழுதிவைத்த படிதானே
இராசர்கள் புகழ்ந்தேற்றத் தவசி
நாதக யோவான் றேன்றினனே.

7. கொற்றவர் தமைய முனிந்து வந்த
கும்புகளினைத்தையுங் கடிந்து கொண்டு
நற்றவம்புரியுமெனச் சொல்லி
நாதகயோவான் றேன்றினனே—
8. முன்னொளியாய் போலுக்கிர
மூற்கத் துடனே யார்ப்பரித்து
நன்னாவலர் சூழூஞ்சபைதனில்
நாதகயோவான் றேன்றினனே.

இஸ்நாதகனாழியம்.

விருத்தம்.

புடைத்த வானுலகுமப்பாற் றூமியும் மாறு நாளிற்
படைத்தவன் மனுடனாகிப் பாரினில் வந்ததாலே
கிடைத்தது பதவிவான இராச்சியங் கிட்டிற்றென்றே
துடைத்தனன் முழுக்காற் பாவந் தூயநாதகயோவானே.

2. தத்தனத்தந் தானு
தத்தனத்தந் தானு
தத்தனத்தந் தானு தனந்தன
தத்தனத்தந் தானு.

1. அந்தநாளில் யோவான் விந்தையாகவேதா
னந்தரத்தின் யூதே யாவனாந்தரத்தின் மீது
முந்து மொறுத்தானில் மைந்தருக்கண் பாய் நல்
மோட்சமடையப் பரமநீட்சை கொடுத்தானே.
2. நாதகயோவான் முன்னூத னெனநீடி
நாயகன் வருகைகளை நேயமாய்க் கொண்டாடி
மாதவங்கள் மீறிப் போதகங்கள் கூறி
வானத்துக்கடுத்த ஞானஸ்நானங் கொடுத்தானே.

3. அகமில்லங் குதந்தன் சகரியாவின் மைந்த னுறுமாந்தைக்கு முன்னாக மாறிலான் முன்வந்தோன் உகமில்லங்கவாதி மகனலங்களோதி உத்தமர்க்குப்பாபதை மிகச்சித்திரஞ் செய்தானே.
4. நாட்டமுறும் ஞான வாட்ட மறும்வான ராச்சியங் கிட்டிற்றதென்று சாட்சி பகர்ந்தோதி தாட்டிகமோடேதான் நேட்டமுடன் யோவான் சங்கங்களிணங்கப் பிரசங்கங்கள் சொன்னானே.
5. மணப்படுங்கோ நன்று குணப்படுங்கோ வென்று வந்த வந்த மைந்தரினிற் பந்த மறத்தேற்றிக் கணப்பழுது நேரான் சணப்பொழுது வாரான் கற்பனை செலுமென்றரு ளப்பனுஞ் சொன்னானே.
6. அத்தனார் விருப்பச் சித்தமாயனுப்ப ஆண்டபொருள் வந்துலகை மீண்டருள்வ தோதி யுத்தம சிங்கர சத்துரு சங்கர உக்கிர எலியாவெனக்கா வுக்குள் ளிருந்தானே. தத்த

இஸ்நாதகன் பிரஸ்தாபம்.

விருத்தம்.

இஸ்திரிகளி லுற்பத்தியானவ ரெவர்க்குமேலோன் சித்திரப்பரம தீர்க்க தெரிசிகட்க திகப்பட்டோ னுற்ற கெற்பத்திறுனே பரிசுத்தாவியின லோங்கப் பெற்றவன் கிறிஸ்தின் றாதன் பிரதாப இஸ்நாதகயோவானே,

நவத்தின் செபதவத்தின் பிரதாப

இஸ்நாதக யோவானானே

1. பவத்தின் தக்கிரமங் கொண்டோர் தொண்டோர் துண்டாகச் சபித்திடாம னரகத்த பித்திடாமற் காட்டிற் றுப்பிரியமாய்க் கூப்பிடுகிறவர் சத்தமாக வருகத்தர் தூதனாம்.

தாகிட கிடசேம் கிடதக
 தாகிட கிடசேம் கிடதக
 தாதாகிட செந்தாகிடதக
 திரித்தில்லாநாந் தித்தில்லாநாந்
 தீந்தார தீந்தார தரனாம்
 தகதில்லாநா தில்லாநா தந்திரி
 தகதகதகதக தனங்கு தக திரு
 தகததிங் கணத்தோம்.

(நவ)

2. சந்தர சகரியாவின் மைந்தனென் றெருவந்தி
 யுந்தியிலுருவெடுத்தேன்
 துறவறத்தைச் சிறந்து தவஞ்செய்ய யூதேயாவின்
 துரியவனத்தி லடுத்தேன்
 அந்தர சொற்கம் புவியாவும் படைத்தவனுக்
 கரியதீட்சையுங் கொடுத்தேன்
 ஆரணியத்திற்றேனும் வெட்டுக்களியுந் தின்றெழுட்
 டகத்தினுரியை யடுத்தேன்
 சந்திக்கவந்த சாலேஞ் சனத்தைப் பரிகரித்தேன்
 தவத்திற் பணிக்கத்தெரித்தேன் (குணப்பட்டு)
 விர்தைப்பரிசேயர்கள் சிந்தைக்கிடருரைத்தேன்
 வேதபாரகர்க் கெல்லா மேன்மைப்போருள் விரித்தேன்
 விண்ணுல கோருமிந்த மண்ணுலகோரும் அந்தர
 மிகுத்த அண்டகோளங்கள்
 பகுத்தகோடி தாராகணங்கள்
 வேறுபடுத்தித்தீர முடித்து
 மீளவெடுத்துச் சேர நடத்தும்
 விசையுடையவனின் வசையுடையவுமுன்
 விபரித்தெழுதிய தவசத்திரமையின் முனி-தாகிட (நவ)
3. சட்டப்பிரகாரமாக ஏரோதேயோ டெதிர்த்துத்
 தற்கித்தவனை கோபித்தேன்
 தம்பிபிலிப்புலின் பெண்சாதியைப் படைப்பது
 தகமையன்றென்று சாபித்தேன்

வெட்டப்பட்டக்கினியின் விழுமரத்துக்கொப்பா
 விடத்தூர் குணரை யிஸ்தாபித்தேன்
 விரியன்பாம்புக் குட்டிகளாகப் பரிசேயரை
 வேதியரையும் பாவித்தேன்
 இஷ்டக்கிறிஸ்து வின்பாலிருவரை நோக்கினே
 னிச்சையினத்தும் நீக்கினேன் (மாய வாழ்வின்)
 திட்டுவனாதரத்திற் பாதையுண்டாக்கினேன்
 தேவர்க்கும் வழியாயித்தஞ் செய்யத் தாக்கினேன்
 சீருயராதி மெய்ப் பராபரனீ தித்திவிய
 திரித்துவத்திற் பூரணவஸ்து
 மகத்துவத் தொன்றான கிறிஸ்து
 தீதுலகத்துமா தொருசுத்தக்
 கோதை யிடத்திப் போதின்தித்துத்
 திருமறை நிறையே அருநெறி முறையே
 செல்கிறாரெனச் சொல்கும் வாய்மையினுயர்—தாகி

(நல)

4. பற்றியவுலகத்தின் பாவஞ்சுமந் தொழிக்கும்
 பாமாட்டுக்குட்டித் தோற்றினார்
 பரவியைப் போலே ஞானஸ்நானம் பெற்றதினாலே
 பரசொருபத்தை மாற்றினார்
 இஸ்திரிகளிற் பிறந்த யாவரினும் பெரியோ
 னென்மெனைக் கத்தர் சாற்றின
 ரென்றனக்கிணையான தீர்க்க ரெழும்பினது
 மிலையென் றுளத்தைத் தேற்றினார்
 சற்றும நீரநியாதோருங் கணடுவிற் சென்றார்
 தயவோ டெழுந் திங்கே நின்றார் (வானத்திருந்து)
 உற்றபாவிக்குச் சற்று மனதுகன்ற
 ருழியுள்ள காலத்து முண்மைக் கிருபைக்குன்றார்
 உன்னத மயமோ ஓகோகோ
 என்ன திசயமோ ஐயன்
 ஒருத்தருக்கு மளவிடமுடியான்
 கருத்தினுக்கு முணர்விட நெடியா

தேதரு முக்கிய வேதசவுக்கிய
பாதகருக்கருள் போதவனுக்கிரக
உரிமை செய்கோனார் திருவுருவானு
ருண்மையாமெனத் திண்மை யோதிய சுப-தாகி. (நவ)

இஸ்நாதகன் பிரசங்கம்.

விருத்தம்.

கணப்படும் பேயின் வஞ்சக்கசடறக் கடவுளாலே
பணப்படும் பிரமாணத்தின்படி யிஸ்நாதக யோவானு
மணப்படுங்கிறிஸ்தின்வான ராச்சியம் வந்ததோகோ
குணப்படுமென்றே தீட்சை கொடுத்தபதேசித்தானே.

1. வானராச்சியம் வந்த தொகோகோ
மாந்தரேத வஞ்செய்யு மொகோகோ
ஆன சாட்சிதியான சூட்சிமெஞ்
நூனி காட்சியர் தோன்றினார். (வான)
2. மன்னவன் கிறிஸ்தாதிபன் வந்தார்
வாகுறத் தவமேயியற்றியுமே குணப்படுவீர்களே
யென்னிலும் பெரியார் வலியாரவர்
இன்னிலத் திடைமேவினா ருயருன்னதக் கிருபையாமே.
3. பிந்தி வந்தவர் முந்தியிருந்தவர்
பேசரும் பொருளார் பரம்பர நேசர் நங்கருணம்பரர்
சுந்தரப் பரிபூரணர் காரணர்
சோதி சொந்தவனாதிமைந்தனிம் மாதிரந்தனில் மேவினார்.
வான)
4. அண்ணலார் பாதரட்சையின் வாரையே
யவிழ்க்க வாய்மையிலெடுக்க வல்லது சுமக்கப் பாத்திரணல்வ
றிண்ணமென் முழுக்கோ சலத்தீர்த்தமே [நான்
தீயினாலும் ரூபியாலும் மிஸ்நானமேய வரீகுவார். (வான)

5. வேதமார் பரிசேயர் சதுக்கேயரே
வீம்புத்துட்டமுறு தீம்புக் கெட்ட குணப்பாம்புக் குட்டிவிரி
போதவே வருங்கோபத்துக்குத் தப்பிப் [யன்களே
போவதைத் திடமாயு மக்கிதுபோதி வித்தெவர் காட்டினார்.
(வான்)
6. தவசக்கான பலன்றூவீர்களே
நாதையா பிரகாமெமக்கெனவே யுளத்திலென தேயும்
நவமதாய பிராமுக்கிக் கற்களில்
நாதனார் மகரேதரத் திறலோரு மக்கிதை யோதினேன்.
(வான்)
7. மரத்தின் வேரருகே முன் கோடாலியும்
வைத்திருக்குது பத்திரத்துட னெச்சரிக்கை விடாதேயும்
வரத்தினற்கனி தான்றரு காத்தரு
வைத்திடக்கிட வெட்டிமிக்சமுலக்கினிக் கிரையாக்குவார்.
(வான்)
8. தூற்றுக்கூடை கரத்திலிருக்குது
துறையினிற்றம தூரிய நற்கள மறவிளக்கியறுதியிலே
தேற்றக் கோதுமை கேயத்திற் சேர்த்துமே
தியதூர்ப்பதாரன தைத்தழலா லெரிப்பரி நேரமே. (வான்)

இஸ்நாதகன் பகர்ந்த சாட்சி.

விருத்தம்.

பொன்னாட்டரச சிலை தாண்டி பூலேகத்தின் பவம் போக்
[கக்
கொன்னாட்டிய செங்கோற்றவிது குமரக் கிதிஸ்தென்மே
[யிறையோ
னின்னாட்டுக்குட்டிய தெழுந்த திசறேற்சனமே நோக்கு
[மெனத்
தன்னாட்டவத்திற் கனிந்து பவந்தகர்தான் சாட்சி பகர்ந்
[தானே.

இன்னிசை.

1. திருவானுலகும் பொருளினத்துஞ்
செய்து காக்குந் திறல்நூனப்
பெருமானேசக் கிறிஸ்திறைவன் பெருமைப் பிரதாபங்கள்
[சொல்லி
குருநாதக யொவான் முனிவன் கொடுத்த சாட்சி யென்ன
கருணை வடிவான நாதனான் முன் சொன்ன [வெளிற்
காரணத் தருளிவீரவே தாரணப் பொரு
ளொருவரு மறியொனாதார் முன்னலிருந்த
உத்தம ரெனக்குப் பின்னாற் சித்தமாய் வந்தார்.
தத்தனத்தந்தானத் தனனா தனனதன
தத்தனத்தந்தான தனத்தன தத்தன தத்தனத்தந்தான.
2. வந்தபரிபூரணத்தாலே மறுத்து மறுத்துந் திருபை பெற்றோ
முந்த ஞாயப் பிரமாணமோ சேயைக் கொண்டானதுவே
சொந்தக்கிருபையுந் திடமுந்தொடர்ந்த தேசக் கிறிஸ்து
லெந்தை சருவேஸ் பரணையே யெவருங்கண்ட [வினா
தில்லையொருக்காலு மெங்கள் வல்ல பிதாவின்
விந்தையடி மீதிலிருக்கு மொன்றாய்ப் பிறந்த
வித்தகனெமக் குவிபரித்தனரன்றோ. (யோ. 1 : 15-18.)
3. நானாற்றண்ணீரால் ஞானஸ்நானம் நல்குகின்றேன்
ஆணைங்களறியாதா ரவரும் நடுவினிற் கின்றார்
தானயிருந்த முந்தினவர் தயவாயெனக்குப் பிந்திவந்தார்
பானூர் மெய்க்கோரூவர் திவ்வியதிரும்பு
பாதரட்சை வார விழக்கப் போதர வல்லேன்
றேனாருந் திருபை மொழியான் பாவிசுக்குச்
சீவனைக் கொடுக்கவந்த தேவாதி தேவன். (யோ. 1 : 26-27)
4. அவனிப்பாவஞ் சமந்தொழிக்கும் சலனாட்டுக் குட்டியிதோ
பவனிக்கெழுந்தார் நானுமவர் பாங்கதறியா திருந்தேனே
புவனத்திசுற வேலருக்குப் போத வெளியாக்கப்படவே
கவனத்துடனானுமடர்ந்தேன் சலத்தினாலே

காட்சிபெறவே மெஞ்ஞான தீட்சைகொடுத்தேன்
மவுனத்துப் புறவடிவதாய்ப் பரிசுத்தாவி
வானிருந்தவர் மீ திறங்கித் தானுறக்கண்டேன்.

(யோ. 1 : 29-32)

5. தெரியா திருந்தேனாவரைத் தீட்சை கொடுக்க வெனைவிடுத்

[தோன்

விரிவாய்ப் பரிசுத்தாவி யெவர் மீ திலிறங்கக் காண்பாயோ
புரியாரவரே யாவியினாலு வந்தே திரு ஞானஸ்நானம்
தருபவரென்றென்னுடன் சொன்னு ரந்தப்படியே
தப்பிதமிலாது பிரயிப் பொடுகண்டேன்
அருளாழி வேந்தனுடைய மைந்தனென
ஆச்சரியமா யுணர்ந்து சாட்சிகொடுத்தேன். (33 : 34)

6. பரமண்டலத்திலிருந்து கொடுபட்டாரொழிய வொன்றை

[யெனு

முரமென்றேமானிடன்றனக் குண்டாக்க வியவா தியலாதே
திரமென்றுணருங் கிதிஸ்துவல்லேன் சிறியேனனுப்பப்
விரகமணவாளி யுடையோன் மருணனின்று [பட்டோனே
மெச்சியசொற் சொல்கேட்கும் பட்சத்தோழனே
பிரியனின் சத்தத்துக்காக மிகச் செருக்கும்
பெற்றிபோலெனக் களிப்பதும் வெற்றி நன்றிதே.

(3 : 27-29)

7. மிக்காரவரே பெருகவும் நான் மிகத்தேய்ந் திடவும் வேண்

[டினதே

யக்கோவுயரத்திருந்து வந்தோரடங்கற் பொருட்கு
பொக்கா யுகத்தண்டாரேனென் [மேலாரேனார்
பூமி மனுடையப் பிதற்றுஞ்
சொக்காய்ப் பரத்திலிருந்து வந்தவரோ
சொல்லாரக்கும் வல்லமைத் தேவனெல்லாரக்கும் பெரியோர்
தக்கோர் தாங்கண்டு கேட்டதை சாட்சியாகச்
சாற்றுவரெனினு மாருமேற்றணராரே. (யோ. 3 : 30-32)

8. அண்ணலிடுஞ் சாட்சியை யேற்போன்
 ஆதிபரன் சத்திய முடையோர்
 இண்ணமென முத்திரை போட்டான் தேவனனுப்பினவர்
 வண்ண மொழியைப் பேசுகின்றார் [பரமன்
 மட்டாயவர்க் காவியையளியார்
 புண்ணியசுதனை நேசித்துச் சகலத்தையும்
 பொற்புறப் பிதாவவர் கைக்கொப்புக் கொடுத்தார்
 எண்ணி மகனைப்பற்றார்க்கு நித்தியசீவ
 னெய்யாது தேவ கோபம் பொய்யாதன்றே. (யோ. 3 :
 33-36)

கிறிஸ்து வெளியாதல்.

விருத்தம்.

மாலிருந்தலகை சொல்ல வளமெனக் கொண்டு வேத
 தூலிருந்துணரார் பாவம் தூறுதற்கிசுவேற் செந்
 கோலிருந்திமையோர் போற்றக் குருவடிவங் கொண்டோங்கி
 மேலிருந் துதயமாகி மேசியா வெளியானாரே.

1. ஆதிநரர் பாதகமாற்றவே
 யம்புவியெலாந் கரையேற்றவே
 வேதமனைத்தும் நிறைவேற்றவே
 மேசியா வெளியானா ருலகத்தில்
 மேசியா வெளியானார்.
2. ஆனபொருள் யாவையு மாக்கின
 அகில சராசர விருணிக்கின
 வானவர்களா யெமை நோக்கின
 மாணுவேல் வெளியானார் கருணையிம்
 மாணுவேல் வெளியானார்.

3. வாக்குத்தந்த மரணியர் தானியர்
மகத்துவப் பிரக்கியானியர் ஞானியர்
நோக்குக் கெட்டா மேனியர் மோனியர்
நூதனர் வெளியானார் புராதன
நூதனர் வெளியானார்.
4. காத்திரக் கருணகரன் சேகரன்
காட்சி வழிவாண மனோகரன்
தோத்தரிக்கப்பட்ட பராபரன்
சொசூபன் வெளியானார் தற்சுய
சொசூபன் வெளியானார்.
5. அந்தமிரு மாரணர் சீரணர்
அற்புத உதாரணர் தாரணர்
தந்தை பரிபூரணர் காரணர்
சம்பனர் வெளியானார் கிருபா சம்பனர் வெளியானார்
6. முத்தொழிற் கொன்றுகிய தட்சகர்
மூவாரிதண்டாளெனு மிரட்சகர்
சத்திய வேதாட்சர அட்சயர்
சத்துவர் வெளியானார் திரித்துவ, சத்துவர் வெளியானார்
7. ஆச்சரியமான கோராண்டவர்
அன்பு மிருந்தேயருணீண்டவர்
வாச்ச பொருளாயெமை மீண்டவர்
வானவர் வெளியானார் ஆதி வானவர் வெளியானார்
8. மாணிட சொசூபமதாகவும்
வாது பெருந்திவினை போகவும்
ஈனமுறுபா டொசொகவும்
இயேசுவம் வெளியானார் மெய்க்கிறிஸ்
தேசுவம் வெளியானார்.

9. வெற்றிமுடி சூடவும் நீடவும்
விண்ணவர் கொண்டாடவும் பாடவும்
பற்றலகை யோடவும் வாடவும்
பாத்திபன் வெளியானூர் தாவீது
பாத்திபன் வெளியானூர்.
10. தானமொறுத் தானியில் வாங்கவும்
தாதையரன் பாயருளோங்கவும்
கானகமீதே தவநூங்கவுந்
காவலன் வெளியானூர் யூதர்கள்
காவலன் வெளியானூர்.
11. நாதக யோவான் புகழ் கூறவும்
ஞானமுறை ஸ்ரானம தேறவுந்
தீதலகை சோதனை மாறவும்
திருமுதல் வெளியானூ ருரிமைத்
திருமுதல் வெளியானூர்.
12. மாங்கிஷ்த்திலே வெளிப்பட்டார்
மண்ண தின்மீதே யொளிப்பிட்டார்
தாங்கல் மிகுந்தே சலிப்பொட்டார்
தற்பரன்: வெளியானூ ரொன்றான் மெய்த்
தற்பரன் வெளியானூர்.

கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்ரானம்.

விநுத்தம்.

பூதலத் திருநீளீக்கிப் புரக்க வந்துதயமான
சோதியின் மைந்தனேசு சுவாமியெம் நடுவராக
நீதியாக மத்திற்சொண் டெறியின த்தையுந் கைக்கொண்டு
நாதக யோவான் கையாலே ஞானஸ்ரானம் பெற்றானே.
(மத். 3 : 13-17. லூக். 3 : 23).

இன்னிசை.

1. ஒப்புமையில்லா வொருவன் நிருமகனார்
முப்பது பிராயமுடுக யொவானண்டை வந்து
செப்பரிய ஞானத் தீட்சை தர்க்கேட்டான்
ஆப்பொழு தங்கவன்றட்டுதல் பண்ணியேதையா நா
னல்லவோ தேவாரண்டைவர வேணுந்தய்யா
இப்படி நீர்வர எப்படி வொப்பினீர் மெய்யா எமை
யிரட்சிக்க இக்கோலங் கொண்டதுவோ திருக்கையா

நன்னன நானன நன்னன நானன நானன
நானன நானன நானன நானன நானன
2. நாதக யோவான்றிடுத்து நாட்டின வார்த்தைக்கவனோ
டேதமிலானப்படியன்றிப் போதிடங் கொடுப்பாய்
நீதியினத்தும் நிறைவேற்ற வேண்டிவதே
யோதி நமக்கின்றடுத்த தென்றே மறைவிடுத்தான் யோவா
னொப்பிக் கிறிஸ்துவைக் கூட்டியோர் தானகியடுத்தான்
வேதமுறைப்படி தீட்சைவிதிகளைத் தொடுத்தான் மனு
வேலைச்சலத்திலழுத்தி ஞானஸ்நானங் கொடுத்தான்.
3. சங்கையின்ராசா ஞானஸ்நானம் பெறும்போது
துங்கமதாய் வானந் திறவுண்ட ரூபியுமே
பங்கமற்ற தெய்வப்புராவடிவா யாண்டகை மேற்
றங்கியிருந்தது மன்றிடந்ததோர் காட்சியே யேக
தந்தையர் நம்பிரிய மைந்தனன்றே சொன்ன சூட்சியே
மங்களமாய்ப் புவியெங்கும் முழங்கின மாட்சியே யோ
வான்முனியுங்கூடக் கண்டிருந்தா னொருசூட்சியே.
4. எந்தைசுதனார் ஞானஸ்நானத்தை யேற்றவுட
னந்தமெஞ்ஞானப் பரிசுத்தாவிய ரேவுதலாற்
மைந்தரில்லாத வனாந்தரமான திற் சென்ற னொரு
மண்டலம் நாற்பது நாளுபவாசமாய் நின்றான்
சிற்தையினாலுல காசையினத்துங் கொன்றான் பேய்
செய்தகலகங்கள் சோதனையாவையும் வென்றான்.

5. பாங்கான நால்வரமு பாக்கியமு மோங்குசெல்வப்
 பூங்காவில் வீற்றிருந்து புங்கமாய்வாழ்கையிலே
 யாங்காரத்தாற் புரிந்த ஆதிநாற் பாதகத்தாற்
 றீங்கான துஷ்டமிருகங்களுடன் கூடித்தங்கினான் மிகச்
 சிந்தைமெலிந் துபவாசத்தினாற் றுயர்முங்கினான்
 வாங்காமற் சோதனைக்காரனை வென்று துளங்கினான் நேவ
 மைந்தனென வெருசுந்தேக மற்றுவிளங்கினான்.

6. சருக்கம்.

கிறிஸ்து வேதாளத்தை செயங்கொண்டது.
 (மத். 4:1-11.)

விருத்தம்.

மானிட வடிவங்கொண்ட மானுவேல் வலியுறானஸ்
 நானமதேற்றிப் பிரித்துச்சாந்து வாலேவப்பட்டுக்
 கானகத்துடு சென்று கடுந்தலம்புரிந் தங்குற்ற
 ஈனவேதாளத்தனை யிடரறச் செயங்கொண்டானே.

நனை நானை நானை நானை
 நான நான நன்னா நன நானா.

1. தேவமைந்தன் யொவான ருகேகியே
 தீட்சைபெற்று யோர்தா னதியைக்கடந்
 தாவலாயுபவாசிக்கச் சென்றனர்
 ஆரணியத்திலே மகாடுகாடு மாரணியத்திலே.
2. சிங்கம்யாழி புல்வாய் பல்லுகங்களுஞ்
 சிந்தூரம் புண்டரீகஞ் செந்நாய்களும்
 சங்கமாய்த் தழங்கும் பழுவந்தனில்
 தந்தையாரெழுந்தார் தவஞ்செய்யத் தந்தையாரெழுந்தார்.

புல்வாய் = கலைமான்; பல்லுகம் = பவவகம்-கரடி
 சிந்தூரம் = யாலை; புண்டரீகம் = புலி; மான் = குதிரை;
 ஆன் = பசு.

3. வானரங்கொஞ்சி மந்திமேற் சாயவும்
மந்தி கெஞ்சியருங் கொம்பிற் பாயவும்
கானமண்களும் மான்களும் மேயவுங்
கண்டவனத்தெழுந்தார் கிறிஸ்தோர கண்டவனத்தெழுந்தார்.
4. வன்ன மரட்புறா வினமேவிய
மஞ்ஞையும் குயிலும் நின்றுகூவிய
அன்னமரட வனக்கிளி பாடிய
ஆரணியத்தற்றார் கிறிஸ்து ஓர் ஆரணியத்தற்றார்.
5. வண்டினங்க ளிசைந்து பண்ணீடிய
வானம்பாடி நின்றானந்தம் பாடிய
கண்ட துஷ்ட விலங்குகள் கூடிய
கானகத்தெழுந்தார் தவஞ்செய்யக் கானகத்தெழுந்தார்.
6. நாதனாரிவ பகனற்பது
நாளதாயுபவாசித் திருந்த பின்
வாதையாய்ப் பசித்தாப முண்டானதால்
வாடியே யிருந்தார் வனத்திடை வாடியேயிருந்தார்.
7. அப்பொழுது பராபர மைந்தநீ
யாசிலிக்கலை யப்பமியற்றெனத்
தப்பித்தலகை வந்து சாற்றவே
தந்தையார் சொலுவார் மறுமொழி தந்தையார் சொலுவார்.
8. மரந்தனப் பத்தினூல்ல வானவன்
வார்த்தையாலும் பிழைப்பனென் றேறாதவே
யேந்திரமான வேருப்பரிசையின் மே
லேற்றிற் றண்ணலையே யலகைகொண் டேற்றிற் றண்ண
[லையே.
9. ஏற்றித்தேவ குமாரனெளிற் குதி
யிங்குன் காலிடரூப்படிக்க காஞ்சுக
ளாற்றித் தாங்கிக் கொண்டேகக் கற்பிப்ப
ரனாதி யானென்றதே யொன்றான அனாதியானென்றதே.

10. என்று தீட்டினதா மெனப் பேய் சொல
யேசுவன்பானுகிய கத்தனைச்
சென்று சோதனை செய்யத்தகாதெனத்
தீட்டிவைத்த தென்றூர் திரும்பவும் தீட்டிவைத்ததென்றூர்.
11. பின்னு முன்னதமாமலை யொன்றிலே
பேறுளானை பிசாசு கொண்டேற்றியே
இந்நிலத்தி னிராச் சீயம் வல்லமை
யாவுங்காட்டினதே சணத்திலி யாவுங்காட்டினதே.
12. காட்டித்தாழ விழுந்தெனை யேத்தினுற்
காணும் யாவு முனக்களிப்பேனென
மேட்டிமைக்குணமான பொல்லாத வே
தாளங்கூறியதே துணிந்து வேதாளங் கூறியதே.
13. அக்கணங் கிதிஸ்தத்தூடனே போசாத்
தானேயேக பராபரினப் பணிந்
தொக்க வர்ச்சனை செய்யென்றியற்றின
துண்மையா மென்றனர் வரைந்ததீ
துண்மையா மென்றனர்.
14. என்ற வக்கணமேகணம் வீட்டகன்
றேகிற்றும் பர்கள் சேர்ந்து வந்தையனுக்
கொன்றவே பயபத்தியினால் மிகுத்
தூழியஞ் செய்தனர் கிதிஸ்துவுக்
கூழியஞ் செய்தனர்.

கிறிஸ்துவின் வருகை.

விருந்தம்.

அன்னிதி வினை துறந்தானைந்த வாழ்வையு மறந்தான்
முன்னிணை தனிற் பிறந்தான் மூவுலகமு நிறைந்தான்
மன்னுயிர்க்கருள் சொரிந்தான் வானநாட்டிற் கிறந்தான்
தன்னையே தந்தானந்தான் தற்பராபரன் வந்தானே.

மன்னுயிர்க்காக தன்னுயிர் விடுக்க
வல்லபராபரன் வந்தார் வந்தார் சோகி
வல்லபராபரன் வந்தார் வந்தார்.

1. இந்நிலம்பூக்க உன்னதத் திருந்தே
யேகபராபரன் வந்தார் வந்தார். (மன்)
2. வானவர் பணியுஞ் சேனையின் கருத்தர்
மகிமைப் பராபரன் வந்தார் வந்தார். (மன்)
3. நித்திய பிதாவினேய குமாரன்
நேமியினத்தும் வாழ்க வந்தார் வந்தார். (மன்)
4. தந்தைப்பிரானார் விந்தைக்குமாரன்
சச்சிதானந்தருந் வந்தார் வந்தார். (மன்)
5. மெய்யானதேவன் மெய்யான மனுடன்
மேசியா யேசையா வந்தார் வந்தார். (மன்)
6. விண்ணோர்களாட மண்ணோர்கள் பாட
வேதநாயகனார் வந்தார் வந்தார். (மன்)
7. தீவினை நாசன் பாவிசேனசன்
தேவகிநிஸ்தையா வந்தார் வந்தார். (மன்)
8. பன்னிருசீடர் பரிவுடன் சூழ்கப்
பரமகிநிஸ்துநாதர் வந்தார். (மன்)
9. செயவனுசூலன் நிவ்வியபாலன்
திருமனுவேலனே வந்தார் வந்தார். (மன்)
10. யெருசலையறிய விரிகதிரொளிவா
யேசுக்கிநிஸ்திதைவர் வந்தார் வந்தார். (மன்)
11. ஆசைக்களுள் னூற்றம நேசன்
அருமை மனானன் வந்தார் வந்தார். (மன்)
12. எல்லார்க்குந் தேட்டனெல்லையான் பாட்ட
னேக சக்கரரதிபதி வந்தார் வந்தார். (மன்)

கிறிஸ்துவின் வருகை.

விருந்தீழ்.

சங்கலானவர்கள் போற்ற சகல சூதலமும் வாழ்த்தப்
பங்கமற்றுயர்ந்த சாலேம் பட்டண மகிழ்ச்சியோங்க
மங்களத்துடன் சீயோனின் மங்கையை விவாகஞ்செய்ய
இங்கிதப் பரமன்மைந்த நேசநாயகன் வந்தானே.

காம்போதி.

1. சுந்தர வானத்தினின்று
தூயநன்மையாவுங் கொண்டு
மைந்தரைக்கண்டு சந்திக்க
மானுவேல் வந்தார் புவி.
2. மண்ணுளேரர் வணங்கிப்போற்ற
மாதுசெய் பாதகமாற்ற
விண்ணிலிருந்தே கிறிஸ்து
மேசியா வந்தார்.
3. நீதிகளெல்லா முடிக்க
ரித்திய சீவனைக்கொடுக்க
சாகியனைத்தும் புரக்கத்
தற்பரன் வந்தார் நரர்.
4. வெண்ணிலை யங்கிதரித்து
விந்நையிற் பொற்கச்சை கட்டி
புண்ணிய யெரவான் கண்டேற்றும்
பூபதி வந்தார் எங்கள்.
5. நீச வாகனத்திலேறி
நேசர் பன்னிருவர் சூழ்க
மாசில்லா விவாகஞ் செய்ய
மணவாளன் வந்தார் எமை.

6. ஓசியன்னூ ரட்சியுமென்
றுன்னதத்தொலி முழங்க
யேசு நசரேத்தான்கை
யேர்த்தானே வந்தான். கிறிஸ்.
7. னாதரெக்காளந் தொனிக்கத்
துய்ய சாலேம் பட்டணத்தின்
வீதி நடுவே நடந்து
வேதனார் வந்தார். சாலேம்.
8. நித்திய விவாகத்துக் கென்று
நேமித்துக் கொண்ட சீயோனி
னுத்தமியை மன்றல் செய்ய
உன்னதன் வந்தார் எங்கள்.
9. அட்சய சீயோன் மலையி
லன்பதாய்ச் சீயோனின்மாதை
யுச்சித விவாகஞ்செய்ய ஒருவனே வந்தான் கன
உன்னதன் வந்தார்
10. வேதநாயகன் பண்பாடு
மேதினியெல்லாங் கொண்டாடு
மாதூசீயோன் கண்கள் தேடு
மணவாளன் வந்தார் எங்கள்.

கிறிஸ்துவின் மகத்துவம்.

விருத்தம்.

அந்தரசொர்க்கம் பூமியினைத்தையும் படைத்துத்தாங்கி
மைந்தரைப் புரக்கவென்றே மானிடவடிவங் கொண்டே
னெந்தன் வாளுட்டை விட்டே னிந்த லோகத்தில் வந்தேன்
சொந்தமாய்ப் பிதாவினொன்றான் சுந்தரக் குமாரனானே.

சுந்தரக் குமாரனே பிதாவிரோரு
சொந்தக் குமாரனே.

1. தந்தைப் பரமருக்கு
மைந்தர்க்கு நடுநின்ற
அந்தத்திரித்துவ சோதி
விந்தைக் கிறிஸ்தனாதி (சுந்)
2. முந்தப் பரம்புவிய னந்தத்திரிபுகளான
எந்தப்புவனங்களும் புந்திச் செயற்பிரகாரந்
தந்தக்கிரமப் பிசாசி னிந்தைத்துயர் தவிழ்க்க
மந்தைக்குடிற் பிறந்த சந்தக்கிருபை சிறந்த (சுந்) •
3. மிச்சப் பெயர்க்கத் துயர்ந்துச் சத்தினிலிருக்கும்
விச்சித்திரங்களான நட்சத்திரக் கணங்கள்
பட்சித்திரங்கள் கடல் மட்சத்தாபர சங்கங்கள்
முச்சக்கரத்திலுள்ள எச்சிஷ்டியும் படைத்த (சுந்)
4. வானத்திலேயிருந்து கானத்திலே பிறந்தக்கி
யானத்திருளகற்றி யீனந்தையுந் தொலைத்துத்
தானத்தில் வைத்து நன்னி தானத்திலே நடந்து
மேன்மைத் தயாபதிரித்துவ ஞானத்திருநாம மகத்துவ (சுந்)
5. பார்த்திப் புவிரரைச் சேர்த்தக் கிரமத்தை யெல்லாந்
தீர்த்துக் கேசியை வெட்டிப் பேர்த்துப் பிசாசியின்றலை
யீர்த்து நிரையத்தினுட் றீர்த்துத் துயர்தவிழ்க்குந்
கீர்த்திப் பிரதாபமெஞ்ஞான வார்த்தைப் பராபரமான (சுந்)
6. தரா.தலம் படைக்குமுன் நராலையும் வகுக்குமுன்
பிரானிகளுக்கிக்குமுன் சராசரந் தொகுக்குமுன்
புராதனங் களாகநா மிராதிருந் தேர்மோசொலும்
நிராதரக் கிருபாகரப் பராபரத்தொரு ஷெய்யான (சுந்)

கேசியை = சிங்கத்தை. அதுகர்ச்சித்துச் சுற்றித்திரிகிற
துஷ்ட சிங்கத்தை யென்பது.

7. நானே யனுகிமுதற் றானேயிருந்த தேவ
கேரனே பழுதணுவி லானே யுலகைமீட்க
வானேவந்தே நெழிற்சீ யோனே அமுதேபசுந்
தேனே யினியமட டானே யென் வளமைகேள் (சுந்)
8. நானே யந்த நல்லாயன் நானே வந்த மத்திஸ்தன்
நானே யுயிர்த் தெழுதல் நானே நித்திய சீவன்
நானே யுத்தம சத்தியம் நானே மோக்கிஷ வாசல்
நானே பிதாச் சொருபம் நானே மகிமைப் பிரகாசம் (சுந்)
9. நானே யுலகின் வெளிச்சம் நானே சுதந்தர வாளி
நானே யாடுகளின் வாசல் நானே பவவினாசர்
நானே யல்பா ஒமேகா நானே யாதியு மாமனும்
நானே வானத்தின் மன்னு நானே கிருபைப் பிரசன்னு (சுந்)
10. நானே முந்தினவரும் நானே பிந்தினவரும்
நானே பூலோக ரட்சகர் நானே தேவாட்டிக் குட்டி
நானே ஞாயாதி பத்தியம் நானே மெஞ்ஞான சத்தியம்
நானே மூவரொரு வஸ்து நானே தேவாதி கிறிஸ்து (சுந்)
11. பொண்ணைக் கண்டிரொரு மிண்ணைக் கண்டிரலால்
நண்ணைக் கிருபை யளித்த மண்ணைக்கண்ட தென்ன நீர்
எண்ணைக் கண்டவன் பிதா தண்ணைக் கண்டானன்றோ
பிண்ணைச் சந்தேக மென்ன சின்னப் புத்தியோ நீங்கள் (சுந்)
12. ஆட்டைத் தொழுவத்தினி லீட்டிச் சுமந்து வந்து
கூட்டி நன்மேச் சலதுங் காட்டிக் கரேமான
போட்டி ஓனையை யடித்தோட்டிக் கிருபை யைப்பா
ரட்டிச் சீயோனை நிலை நாட்டி ரட்சிக்க வந்த. (சுந்)
(யோவான். 5 : 6)
13. என்பிதா இது வரைக்கும் அன்பதாய்க் கிரிகை நடப்
பிக்கிரூர் நானும் நடப்பிக்கிறேன் கிரிகை யெனத்
துன்புற தேயவு தினத்தின்புரியால் கட்டவிழ்த்த
சொற்றரு பரமேசுரனுக்கு முற்றினுஞ் சரிய தான (சுந்)

14. எந்தையின் கிரிகை யெல்லா மைந்தனுங் கூடச் செய்கிறு
 ரெப்படிப் பிதாச் செய்யுமோ அப்படியே நானுஞ் செய்வேன்
 மைந்தனைக் கனம் பண்ணுதான் றந்தையைக் கனம் பண்ணு
 [தான்
 மற்றுயிர்ப்பும் ஞாயத் தீர்ப்பும் முற்றினு மெனக் கடுக்கும் (சுந்)
15. மாய்ந்தவர் தமைப்பிதாவும் வாய்ந்துயிர்ப் பிக்கிறது போல்
 மைந்தனும் தாம் வேணுமென்ற மைந்தரை யுயிர்ப்பிக்கிறு
 ராய்ந்தெனின் மொழியைக் கேட்டானந்தனை விசுவாசிப்போ
 றுக்கினைத் தீர்ப்புக்குட்படான் தீக்குழி நரகிற் கெடான் (சுந்)
16. செத்தவ ரச்சயனுட புத்திரன் சத்தத்தைக் கேட்குஞ்
 செவ்வியும் வந்திருக்கு ஒவ்வியதைக் கேட்பவர்
 நித்தியம் பிழைப்ப ரேதெனிலத்தனார் தம்மிலே தானே
 நீடிய வாய்மைப் பிரகாரம் நாடியே சீவனைக்கொண்ட (சுந்)
17. சந்தமு நான் செய்யுமெந்தனின் கிரிகை தானே
 சாட்சி யெனக்குக் கொடுக்குமாட்சிமைப் பிதாவுங்கூட
 விந்தையி லெனக்குச் சாட்சிதந்தனரா ராயந்துபாரும்
 விஸ்தாரவே தாட்சரங்களித்தாதிற் தங்களுஞ் சாட்சி (சுந்)
18. ஈவெனப் பிதாவளித்த சீவனின்பம் நானே
 யிந்த லோகத்தில் வந்தே னந்தவானத்திருந்து
 மேவி யென்னிடம் வருவன் றுவிய பசியுறவே
 மிக்காக விசுவாசிப்போ னெக்காலுந் தாகமுறவே (சுந்)
19. எந்தனின் பிதாவெனக்குத் தந்ததென் னண்டைக்குவரு
 மென்னண்டை வருகிறவன் றன்னையொரு விதத்திலும்
 நிந்தையிற் புறம்பேதள்ளச் சிந்தியேன் கடைசினாளி
 னீடியவனை யெழுப்பி வீடதும்பெறச் செய்குவேன் (சுந்)

செவ்வி = நேரம்.

20. எந்தனின் மாங்கிஷம் பொசித் தெந்தனிணி ரத்தங்குடிப்போ
 னெந்தனக்குள்ளே தரிப்பன் வந்தவனிணு னிருப்பன்
 விந்தையின் கடைசிராளி லந்தநினை யுயிர்ப்பேன்
 மெய்யாயென் மாங்கிஷம் போசன மெய்யாயென் செம்புணல்
 [பானமே. (சுந்)]

யோவான் 10-ம் அதிகாரம்.

21. எந்தனுக்கு முன்னதாக வந்தவரெலாந் திருட
 ரெத்தருக்கள்ளரு மன்றி யுத்தம் ரொருத்தரில்லை
 மந்தையைச் சிதறடித்துச் சொந்த மென்றிராத அந்த
 வஞ்சகக் கோளூர்களுக்கு நெஞ்சுதிற் கவலையேது (சுந்)
22. கூலியாளோ உவனுக் கூலியாளா யிருந்து
 கோணுல்லாததினா லோனையை வரக்கண்டு
 சோலியா மென்று சொல்லிக் கேலியா யோடிப்போரூன்
 துட்டவோனாய்க ளாட்டைக் கிட்டியே சிதறடிக்கும் (சுந்)
23. நானே யந்தநல்ல மெய்க் கோனே யென்னாடுகளை
 நன்றா யறிவதுபோற் குன்றாதெனை யறியும்
 போனாலைதச் சமந்து தானே தொழுவஞ் சேர்த்துப்
 புங்கமா யென்சீவனையும் அங்கதுகட் காய்க்கொடுப்பேன் (சுந்).
24. என்னுடவாடு களோவென் றன்னுட சத்தத்தைக் கேட்கு
 மிங்கதுகளை யறிவே னங்கது மெனையறியு
 முன்னத நித்திய சீவன் றன்னையுந் தருகிறேன்
 ஒன்றெனுக் கெட்டுப்போகாம லென்று மென்னுடன்
 [பிழைக்கும் (சுந்)]
25. என்னிற் பிதாவவர் தன்னினானி ருக்கிறே
 னென்பதை விசுவசித்து நம்பித்திடன் கொள்ளுங்கோ
 உன்னதப் பிதாவு நானும் பின்ன பேதங்களன்றி
 யொன்றா யிருக்கிறேமிது குன்றச் சத்தியந்தானே (சுந்)
26. மேவி யென்னிடத்தில் வந்து சீவனைப் பெறுவதற்கு
 மெய்யாய் மனதில்லாம லையோகெட்டுப் போறீர்கள்
 பாவிசா னுங்கண்மீது தேவ கோபங்கணிற்ரும்
 பத்தி நம்பிக்கை யற்றதா னித்திய சீவனுமில்லை (சுந்)
 (மத். 3: 10-12)

27. கொட்டுவேன் குடாரத்தால் வெட்டுவேன் பாழ்மரத்தைக்
கட்டுவேன் கட்டாயத்தி ரட்டுவே நெருமித்துத்
தட்டுவேனரகத்து ருட்டுவே னக்கினியிற்
பட்டுமாயக்கக் கவிழ்த்துச் சுட்டு நீராக்குவிப்பேன் (சுந்)
28. ஆற்றுவே னரலிணத்துத் தேற்றுவே னன்மணியை
யேற்றுவேன் களஞ்சியத்தி னாற்றுவேன் வீண்பதரைத்
தூற்றுவேன் காற்றினிலே மாற்றுவேன் வெவ்விதமாய்ச்
சாற்றுவே னுக்கினக ணீற்றுவேன் சுவப்பிரத்தில் (சுந்)
29. ஆக்குவேனன் பர்களைத் தூக்குவேன் கைப்பிடித்து
நோக்குவேன் பரகதியி னீக்குவேன் பாலிகளைத்
தாக்குவேன் பாழ்நகிற் தேக்குவே னீரூந்தம்
தூக்குவே னென்னை விட்டுப் போக்குவே னூழிமட்டும் (சுந்)
30. தொல்லையான் றூதர் தொழும் வெல்லையான் வெற்பினொரு
செல்லையான் சீவநதி யெல்லையான் பாவமென்ப
தில்லையானே காந்தச் சொல்லையான் தோன்றவரு
மொல்லையா னேங்குதிரு ரெல்லையா பாட்டில்வரும். (சுந்)

விருந்தம்.

மகத்துவப் பிதாவோடாதி வார்த்தையர் யிருந்துதானே
பகுத்து லோகங்களெல்லாம் படைத்தத மேனவ செய்து
மிகுத்த பாவத்தை மாற்ற மனுடவதார மேவிச்
சகத்தினில் வருமெய்யான சத்திய கிறிஸ்து நானே.

சகத்தில்வருங் கிறிஸ்து நானே யெந்தன்
சமஸ்த வலமை கேள் சீயோனே.

1. மகத்துவத்திற் சிறந்த
திரித்துவத்தி னிறைந்தேன்
மானிடரூயுயர் வானிலிருந்து
ஞானமினே யுனின்மீதி லுவந்து (சுந்)

2. ஆதியில் வார்த்தையா யனாதிபிதா வோடிருந்
 தண்டகோளங்க ளெல்லாம் படைத்தேன்—அப்பா
 லாதமேவாட்குச் சொன்ன வேத வுரைப்படியே
 யவனியின் பாவமெல்லாந் துடைத்தேன்
 நீதியுடன் பழைய பூதலத்தைச் சலத்தா
 னிக்கிரகமாக்கி யொருமிக்க வழித்தேன்பினும்
 போதகனோவை யோடப்போ தெட்டுப்பேரைக் காத்துப்
 புண்ணியவழி யினண்ணும்படி வழத்தி
 புங்கமிசூந்துல கெங்கணு மங்கவர்
 வங்கிட மங்களலங் கிருதமாகவே
 பொங்கி நெருங்கி முழங்கி விளங்கி
 யறங்கணலங்கள் சுபங்களில் வாழ்கவே.
 அச்சமற வங்கவருக் காணையிட்ட தல்லாதே
 பச்சை வில்லையுங் கொடுத்தேன்பரம சீயோனின் மாதே ( )
3. அக்கிர மசோதோங் கோமோறாவைக் கெந்தகங்கள் வானின்
 றக்கினி பெய்யச் செய்தெரித்தே—னெகிப்பத்
 தகந்தைப் பார்வோனைக் கண்டித் திகழ்ந்தவன் சேனைகளோ
 டாழியிலாழ்த்தியே சங்கரித்தேன்
 உக்கிரத்தெழு சாதிகளைக் காணன்றே சத்தைவிட்
 டோட்டி யிசறேலை நிலைநாட்டி வைத்தே னல்லாமற்
 சக்கிரவர்த்தியாகத் தாவீதைக் கிருபையாய்த் தெரிந்து
 தக்கபடி நாட்டி முக்கிய கிரீடஞ் சூட்டி
 சந்ததியுந் திமகிழ்ந்துச் சிறந்ததி
 வந்தை மிருந்து கனிந்திசை பாடவே
 முந்தவரை நத்திசைந்து வனந்தனில்
 வந்து பிறந்தனன் மைந்தர்கண்டவே
 பத்திய சினைகத்தினால் பாட்டுக்காளானேனே
 நித்திய விவாகத்துக்கு நேமித்த சீயோன் மானே (சகத்)
4. முந்தச் சீனாமலயிற் சந்தித் திசறேலர்க்கு
 மோசை முன்னாக வேதங்கொடுத்தேன்—நனை
 முழுதும் விலகிப்பேயோ டழிவுக்கானோரை யெல்லா
 முடிய ஆசூர் சிறைக்குள் விடுத்தேன்

சிந்தைப்பாபற் சிறைக்கழுந்தும் யூதரை மீட்டே
 னீடியவர் குலத்தினுடி வந்தேனினிமே
 லந்தக் கடையுக்கத்தில் வந்தெரித் துலகத்தை
 யாக்கிணத் தீர்ப்பினுக் குள்ளாக்கி நல்லோர்கட்கெல்லாம்

அம்பரவும்பர் பரம்பி நிரம்பிய
 சம்பிரம வின்ப பதம் பெறநீடுசு
 யம்பு சிதம்ப ரேகாம்பர ஒம்பர
 தம்பு பரம்பர சம்பனராசிய

முச்சுடரனாதி மூலமோக்கிஷந்தரு மெய்க்கோனே
 பட்சமே வேதநாயகன் பாட்டில் வருஞ்சியோனே. (சுகத்)

7-ம் சருக்கம். நல்லாயன்றேற்றம்.

விருத்தம்.

பண்டையிற் காலத்துற்ற பற்பல கோண்களெல்லாம்
 வண்டருந் திருடரல்லால் மந்தைகட்குரியோரல்ல
 நொண்டிக் கோண்திக்கு வாய்க்கோ னூறுகோண்களைச்
 [சொன்னாலும்
 அண்டர்கோனாகா ரென்றனாதிக்கோன் ரேறன்றினாரே.

தினதினான தினதினான.
 தென்னு தெந்தின தினதினான

- ஆதிமூல நாயனார் மறை
 நீதிநூலி னேயனார்
 ஆட்டுக்குட்டி யென்றடித்தவர் வெல்லில்
 மாட்டுக் கொட்டிலிற் படுத்தவர்
 மாது தீவினை நீக்கவே நரர்
 சாதியாவையு மீட்கவே
 மாற்றிச் சொரூபம் வேற்றுருக்கொடு
 வார்த்தைக் கோனருந் தோன்றினார்.

நொண்டிக்கோன் = (யாக்கோபு 1. மோ. 32 : 31.) திக்குவாய்க்
 கோன் = (மோசே. 2. மோ. 4 : 10.) அண்டர்கோன் = வானோர்
 கோன். அனாதிக்கோன் = சுதானுகிடசருவேசரன்.
 வார்த்தைக் கோன் = இயேசுக் கிறிஸ்து (யோவான் 1:1.)

2. தருவிற் கனியின் நிருட்டிணூல்த்
 வொருபொற் கொடியின் பொருட்டிணூல்
 சர்ப்பத்தரத்தை மி திக்கத்தானுரை
 கற்பத்திரத்திற் பதிக்கத்தான்
 திருவிவாக முடிக்கத் தானிரு
 சுருதியாகமம் படிக்கத்தான்
 நிரி த்துவத்தினி லொருத்துவத்திவிய
 கிறிஸ்துக்கோனூந் தோன்றினார்.
3. அந்தச்சீயோன் மலைத்தூயனூதி
 விறதைக் காணக் கலிலேயனூர்
 அன்பாட்டுக்குட்டித் தம்பிரான்மனு
 தன்பாட்டுக்குறும் நம்பிரான்
 சொந்தத்து மந்தையை மேய்க்கத்தானெமைச்
 சந்தித்துச் சீலின மாய்க்கத்தான்
 தோற்றியே யுருமாற்றியே நச
 ரேத்துக்கோனூந் தோன்றினார்.
4. ஆட்டுக்காலன் கரத்திலே கொண்ட
 சூட்டுக்கோலைத் திரத்திலே
 அங்கிஷத்தாரெலாங் காணவே யூதர்
 வங்கிஷத்தோர் களுந்தோணவே
 தாஷ்டிகத்துடனெடுத்து மேயர்ச்
 சீஷ்டர் குப்புடனெடுத்துமே
 தரையைக்காக்கப் புருவை மேய்க்கக்
 கிருபைக் கோனூந் தோன்றினார்.
5. பேதுரந்திரேயக் கோபுமறை
 யோது சந்தயொவான் பிலிப்பு
 பின்பர்த்லோ மேயுமத்தேயு ஐயம்
 புகுத்தேர மாவுத்தேயு

நசரேத்துக்கோனூர் = (யோவா. 18: 5-19.)

ஆட்டுக்காலன் = ஆடுகிறகாலையுடையவன் (தாலீது 2. சாழு. 6: 14.) சூட்டுக்கோல் = செங்கோல், கிருபைக்கோன் = கிறிஸ்து. (யோ. 1:16)

காதலல் பேயின் யக்கோடிமே காணுள்
சாதிச் சீமோனும் யூதாவுமே
காரியப் பன்னிரண்டாரியர் பின்செலக்
காரணக்கோனூந் தோன்றினார்.

6. எல்லாம் படைத்தவல்லவர் கதி
யில்லார்க்கு மருணல்லவர்
ஏகாந்தப் பதந்தருபவர் கடை
யீரந்த மினம் வருபவர்
வெல்லு மானுடதேட்டனார் திரு
நெல்லு யானுட பாட்டனார்
வீரப்பிரதாப பாரத்தயாப
வேதக்கோனார் வந்து தோன்றினார்.

நல்லாயன் வளமை.

விருத்தம்.

தந்தைக்கோ னிடத்தினின்று தரணியி லுதையமாகி
மந்தையைக் காக்கும் வல்ல தவிதுக்கோன் மரபில் வந்தேன்
அந்தக் கோணக்கோன் முக்கோன் ஆதியிலிருந்த சொற்கோன்
விந்தைக்கோ னற்கோன் பொற்கோன் மேசியாக்கோன்
[மெய்க்கோனே.

அந்தக்கோனே ஆதிந்தக்கோனே
ஆனந்தத் திருவிளையாட்டுக்கோனே.

காரணக்கோன் = (யோ. 1:3.)

வேதக்கோனார் = (ஏபி. 1:1.)

தந்தைக்கோன் = பிதா. அந்தக்கோன் = அழகானகோன். அக்
கோன் = பராபரன் அனுப்புவோமென்ற ஞானத் தாவிது
(ஏசேக். 34:23.) முக்கோன் = பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவி
யென்ற மூன்றுகோன். சொற்கோன் = வார்த்தைக்கோன்.
(யோ. 1:1.)

1. சொந்தத்துவந்தப் பிரபந்தக்கோனே
தூங்காமற் தூங்குமானந்தக்கோனே. (அந்)
2. உல்லாசமாய் வந்த கோனூரேயும்
தூரென்ன பேரென்ன சொல்லுமையா
நல்லாயனென்றவர் நீர்தானே வுமது
நடத்தை கிரிகையென்ன ஞாயமென்ன
வல்லரண்மைகொங்கே வளமையெங்கே
மந்தையை யெங்கே கீர் மடக்கி வைத்தீர். (உன். 1:7)
சல்லாபத் தற்கவாதங்கள் பேசுஞ்
சச்சிதானந்த சதானந்தக்கோனே. (அந்த)
3. ஆகியிலேயிருந்த வார்த்தைக்கோனான்
அப்பனார் மடியிலே சாய்ந்திருதேன்
ஏதன் வனத்திருந்த இரண்டாடும்
ஈரந்திரேரத்தி லோடிப்போச்சு
பூதலத்தைச் சிஷ்டித்த பின்னாளிற்
பொங்கிவந்த வெள்ளப்பிரவாகத்திலே
சேதப்பட்டாடெல்லா மாண்டபோது
சேர்த்தெட்டைக் கரைசேர்த்த தெய்வக்கோனே. (அந்)
(யெயா. 1:18-1); மோசே. 3:24-8, 16)
4. சாதியும் பரடையு மொன்றாகத்
தானே யிருந்த வந்தக் காலத்திலே
வாதுகள் கூறியொரு பட்டணத்தையும்
வானத்தை யெட்டுமொரு கோபுரத்தையும்
பூதலக்கிடாய்க் குலங்கள் கட்டும்போது
புட்கரத்தினின் றிரங்கித் தாழ்மாராய்ச்
சேதப்படத் துரத்திப் பூமியிலெங்குஞ்
சிதறடித் தோட்டிவிட்ட தீர்வைக்கோனே. (அந்)
(1. மோசே 11:9.)

ஆதிந்தக்கோன் = ஆதிமுதற் சகலமுமானகோன். துவந்தப்
பிரபந்தக்கோன் = இரண்டு பிரபந்தமாகிய பழையேற்பாடு
புதேற்பாட்டினதுகோன்.

5. எட்டாட்டு மந்தை மேய்த்திருக்கையிலே
 யேராளமா யதுகள் குட்டிபோட்டு
 வட்டாரமோ ரெட்டுவ் கொள்ளாமல்
 மந்தை மந்தையாக வருத்தித்தபோது
 கட்டாயொரு மலட்டிக் கோணினக்
 கல்தேயர் நரட்டைக் கடத்திவந்து
 ஒட்டாரமாய்க் காணுன்றே சத்தையே
 உம்பிளிக்கையாய்க் கொடுத்த ஒற்றைக்கோனே. (அந்)
 (1. மோசே. 15:7)

6. கண்டெட்ட கோணுக்குப் பெண்தேடிக்
 கழிகி யெலியேசர் வந்தபோது
 தன் கிட்டத்தானே வலியவரத்
 தண்ணீர்க்குப் பேரணவளைக் கூட்டிவந்தேன்
 வன்கட்டாயப் பீடத்திலே கிடத்தி
 வானொடுத் தறுக்கையிலே வந்துகூடி
 முன்கிட்டப் புதரிலோர் தகர்காட்டி
 முழுவது மீட்டுவிட்ட மூப்பக்கோனே. (அந்)
 (1. மோ. 24:15; 22:13; 27:22-24.)

7. பண்டு ஈசாக்குட இளைய மகன்
 பகைத்த தமையனா லோடிவந்தான்
 இரண்டு பெண்சாதிகளைக் கட்டிவைத்தேனது
 இரண்டா யிருந்தது நாலாச்சு
 பெண்டுகள் பெற்றது பனிரண்டு பிள்ளைகள்
 பெருகிய மந்தைகளும் பெலப்பாச்சு
 நொண்டிக்கோன் மற்பொருதி வென்றபோது
 நூதனப் பேர்கொடுத்த நோன்மைக்கோனே. (அந்)
 (1. மோ. 29:30-24, 28.)

கண்டெட்ட கோன் = ஈசாக்கு. தகர் = கிடாய்.

நொண்டிக்கோன் = யாக்கோபு

8. பகைப்பித்த யோசேப்பை கேணியினின்று
பத்திரமாய்ப் போக்திப்பார் வீடுசேர்த்து
எகிப்பத்துப் பார்வோனின் மந்திரியென்றே
எழுபதி சறேலரையுங் கூட்டிச்
• ஈகிப்பித்துக் கேரசேனில் குடிப்போட்டுத்
துலங்கிட மந்தைகளைப் பெருகப்பண்ணி
முசிப்பித்து நா னூற்று முப்பதாண்டாய்
முழுவதுங் காத்துவந்த மூலக்கேர்னே. (அந்)
- (1 மோ. 37. அதி முதல் 50 அதி மட்டும்.)

9. ஓக்கவே யாகெனே யோட்டிக்கொண்டு
ஓரேப்புப் பருப்பதமட்டும் வந்த
திக்குவாய்க் கோணைக்கண்டுபேசிச்
சிறையிற் கிடந்தாட்டைக் கூட்டிவிட்டேன்
வீக்கிரகக் கோளுக்கூட மேய்த்தான்
வீடுவந்ததில்ல விளங்காமற் போச்சு
தக்கின திரண்டாடு தானல்லவோ அதைத்
தாங்கிவந் தாண்டுகொண்ட தனிக்கோனே. (அந்த)

10. ஆறுலட்ச மூவாயிரத்தைத்தரை நூற்று
ஆடுகனையடியோடே சாய்த்துப்போன
ஆரேனுந் திக்குவாய்க்கோணு
அந்தரவெளியிலே கொன்றுபோட்டார்
ஈழந்த மிரண்டாடு மீதியாக
எல்லாமுருண்டுருண்டு மாண்டு போச்சு
வேறுகக்குட்டிகளைப் பிரித்துக்கொண்டு
வீடுசேர்த்தாதரித்த மேன்மைக்கோனே. (அந்த)
- (4 மோ. 1 : 46. யோசு. 5 : 5-7)

(2 மோ. 3 : 4-10.) திக்குவாய்க்கோன் = மோசே.

(2 மோ. 32 : 1-5) வீக்கிரக்கோணன் = ஆரேன்.

11. கொஞ்ச நஞ்சமாகினைக் காட்டிலேவிட்டுக்
கோலியாத் தரக்கினை கொன்றுபோட்டு
வஞ்சகக்கோனான் மகிளக்கட்டினாலு
மாறாதபகையவன் வைத்ததாலே
அஞ்சியஞ் சியங்குமிங்கு மோடித்திரிந்த
ஆட்டுக்காலக்கோனானக் கண்டுபிடித்துத்
தொஞ்ச இசறவேலை மேய்ப்பதற்குச்
சூட்டுக்கோலைக் கொடுத்த தொன்மைக்கோனே: (அந்த)

12. நூறுடு மேய்க்கின்ற கோனாரே ஐயா
நூற்றிலே யொன்றிழந்தாலென்ன செய்வீர்
மாறாகத் தொண்ணூற்றொன்பதையும்
வறந்தர வெளியிலே விட்டுவிட்டு
வேறாகப் பிரிந்ததைத் தேடித்தேடி
மீண்டுமென்றோள் மேலே சமந்துகொண்டு
பேறாக விட்டுக்கு வந்தபோது
பிரதாபிக்கு மாதிரிப் பிரமக்கோனே. (அந்த)
(ஊக். 15: 4-7.)

13. ஆயனென்று வந்தவரும் நீர்தானே
ஆட்டுக்குட்டி யென்றவரும் நீர்தானே
நாயனே நீராட்டுக்குட்டியானால்
நல்லாயனென்று சொல்ல ஞாயமேது
சீயோன் மகிளையென்று கலியாணஞ்
செய்வீரையா திருநெல்லை வேத
நாயகன் வந்து மங்களம் பாடினால்
ஞானசம்பந்த மன்றே நாதனாரே (அந்த)
(யொவா. 10, 11.)

(1 சாமு. 18: 28.) வஞ்சகக்கோனான் = சவுல்.

ஆட்டுக்காலக்கோனான் = ஆடுகிறகாலையுடைய தாவீது.

சூட்டுக்கோல் = செங்கோல்.

14. பழியாக வலகத்தின் பாவத்தையே
பாடுபட்டுத் தரித்த படியாலே
முழுதுமென் பேராட்டுக் குட்டியென்றே
முன்னற இஸ்நானக்கோன் கூறினானே
அழகிய கன்னியா ஸ்திரிமார்கள்
ஆட்டுக்குட்டி நானெங்கே போனாலும்
வழிபட என்னப்பின் செல்கின்றார்கள்
மாஸியிடும் ஞானமணவாளக் கோனே (அந்)
15. அந்தரகாலத்தில் வந்துதானே
ஆடுகள் கிடாய்களையும் வெவ்வேறாக
விந்தையுடன் பிரித் தாடுகளை
மிக்க வலதுபக்கமே ரிறுத்தி
நிந்தையுறும்படி கிடாய்களையே
நெருங்க இடதுபக்கமாய் ரிறுத்தித்
தந்தவினைக்குத் தக்க ஞாயந் தீர்த்துச்
சதாகரலம் வாழ்ந்திருக்கும் தன்மக்கோனே. (அந்).
(மத். 25, 31-46.)

விருத்தம்.

தங்களைத் தாங்கள் தானே சரிவர மேய்த்துக்கொண்டு
மங்கியே யழிந்துபோக மந்தையை மேயாவிட்ட
உங்களுக்கையோ வண்மையற்ற கோளுரேயென்று
துங்கமெய்த் தவிதுகோனைச் சுருதிக்கோன் வரவிட்டாரே.
(ஏசேக்கி. 34, 1-24.)

உங்களுக்கையோ கோளு ருங்களுக்கையோ
உண்மையற்ற மேய்ப்பார்களே உங்களுக்கையோ

1. சங்கப்பிரசங்கச் சொலங்க கோளுரே
தங்களைத் தாங்களே மேய்க்குஞ் சங்கக் கோளுரே, (உங்)

யோவா: 1, 29. இஸ்நானக்கோன் = யோவானி ஸ்நானகன்.
அறி. 13, 4. 19, 7.

2. வஞ்சக மாய்மாலக்கோனாரே
மந்தையை மேய்க்காத கோனாரே
சஞ்சலப் பட்டழியத் தொஞ்சதை விட்டுத்
தங்களை மேய்க்கின்ற கோனாரே
நஞ்சுபெலவீனப் பட்டதுகளை
நயந்து திடத்தரது நசல்கொண்டதை
மிஞ்சக்குணஞ் செய்யா மேய்ப்பர்களே
வெறும்பிலுக் காயர்களே யுங்களுக்கையோ (உங்)
3. கடுக்க நசங்குண்டதுகளை காயல்
கட்டித் துரத்தப் பட்டதுகளையும்
முடிசித் திரும்பி வரப்பண்ணாமல்
முற்றிலும் போய்விட்டதையுந் தேடாமல்
அடர்ந்து கரேம்விலோத்காரமாக
அதுகளை யானுகின்றீர் ஆயனற்றதாற்
படர்ந்த வெளியின் மிருகங்களுக்கெல்லாம்
பட்சணமாய்ச் சிதறப் பட்டலையுதே.
4. ஆடுகள் சூல பருப்பதங்களிலும்
அலையுண்டியர்ந்த பலமேடுகளிலும்
நீடிய வலகமெவ் குஞ்சிதறப்பட்டு
நிலையற்றுத் திரியுதென் னாடுகளெல்லாம்
தேடுகின்றவனுமில்லை பார்ப்பானுமில்லை
கிடத்தி விசாரிக்கின்றவனு மில்லை
நாடியகோனாரே கேளுங்கத் தராகிய
நாம் நமது சீவனைக்கொண்டே யுரைக்கிறோம். (உங்)
5. ஆயனிலாமையா லாடுகள் குறை
யாகி வெளியின் மிருகங்களுக்கெல்லா
மேயுமிரையாகப் போனதென்னுட
மேய்ப்பர்க ளென்னுட்டை விசாரியாமல்

மாயமாய்த் தங்களை யே மேய்த்தார்கள்
மந்தையைக் கோனூர்கள் மேய்க்காமற் போனார்.
ஞாயில்லாத கொடுங்கோனாரே
நாமே யுமக்கெதிரியாக வருவோம். (உங்)

6. நம்முடைய ஆடுகளை மேய்ப்பர்கையிலே
நாங்கேட்டு மேய்ப்பரினித் தங்களைத்தானே
விம்மவே மேயாமல் மந்தைகளையும்
மேய்த் தோய்ப்பண்ணி நமதாடுகளையே
அம்ம அவர்க்காகாரமா யிராமல்
அவர்களின் வாய்க்கதுகளைத் தவிர்ந்துமே
செம்மையுட னமதாடுகளைத்
தேடி விசாரணைசெய்து வருவோம். (உங்)

7. நட்புட னமதாடுகளை நாமே
நல்லாயன் நேடுகிற விதந்தேடி
மப்பு மந்தாரமுமான நரளில்
மந்தைகள் சிதறிச்சென்ற தலத்திலிருந்து
தப்பிவரப் பண்ணியதுகளைச் சேர்த்துத்
தங்கள் தங்கள் சீமைதனிலே கொணர்ந்து
ஒப்பி யிசறவேலின் குன்று கண்தி
யுயர்ந்த வாசஸ்தலங்களெங்கு மேய்ப்போம். (உங்)

8. நம்முடைய ஆடுகளை நாமேய்த்து
நம்முடைய மந்தைகளை நாமடக்குவோம்
சும்மையிற் காணுதுபோனதைத் தேடி
துரத்துண்டதைத் திரும்பவரப் பண்ணியே
கம்மி நசுக்குண்டதைக் காயங்கட்டிக்
கடுகநசல் கொண்டதுகளைத் திடத்தி
வன்ம வலக்காரங் கொழுப்பான துகளை
மாய்த்து நியாயமாய் மந்தையை மேய்ப்போம். (உங்)

9. ஆட்டுக்கு மாட்டு மாட்டுக்கிடாய்கள் வெள்
ளாட்டுக் கிடாய்களுக்கும் ஞாயந்தீர்ப்போம்
மேட்டிமையிற் கொழுத்த ஆடுகளுக்கு
மெலிவுற்ற ஆடுகட்கும் ஞாயந்தீர்ப்போம்
நாட்டினிற் சூறையாகாமல் மீட்டிரட்சித்து
நமதாடுகட்கு மாடுகட்கும் ஞாயந்தீர்ப்போம்.
பாட்டுக் கொன்றூ வீதை சூட்டுக்கோனாய்ப்
பண்ணுவோமென்று சொல்லப்பட்ட கோனே (உங்)

10. அந்த நமதாடுகளை மேய்க்கப்போற
அவற்றின் விசாரிப் பாதிக்காரனை
எந்தன் பணிவிடை தாவீதுக்கோனை
யெழுப்பியொரே மேய்ப்பராகத்தானே
தந்தவர்க்கு நார்தேவ அகவிருப்போந்
தவிதுக் கோனேதலைவ அகவிருப்பார்
விந்தையென் றறைந்தபடி மந்தையைக்காத்து
மேய்ப்பதற்காய் வந்தமேசியர மெய்க்கோனானே (உங்)

விநுத்தம்.

வல்லக்கோ னாதிகால வார்த்தைக்கோன் மகத்துவத்தின்
செல்லக்கோ னாடுகட்குச் சீவனைத் தருந்தெய்வக்கோன்
வெல்லக்கோன் மாணுவேற்கோன் வேதக்கோன் நேவாட்டுக்
[கோ
னல்லக்கோன் மெஞ்ஞானக்கோ னுண்மைக்கோன் சரைக்
[கோனானே.

(யெரவா. 10 : 1-16, 26, 30.)

ஐயரே ஐயக்கோனாரே சொல்லக் கேளுங்கோ
அருமைக்கோ னாடுகட் குரிமைக்கோனே.

வையக்கோனார் மகன் மெய்யக்கோனே
வல்லபத்தில் வீற்றிருக்கும் வார்த்தைக்கோனே.

2. மெய்யாக மெய்யாக நானுங்களுக்கு
விளம்புகிறேறாட்டுத் தோழத்திலே
வையான வாசலாலுட்படாமல்
மறவழியாயேறிக் குதிக்கிறவன்
பெரியான திருடனுங் கள்ளனுமே
புகலுடன் வாசலாலுட் படுகிறேன்
ஓய்யார ஆடுகளின் மேய்ப்பராகு
முற்றவனுக்கோ வாசலான் திறக்கிறான். (ஐய)
3. ஆடு களவனது சத்தங்கேட்டுது
அவன் நனதாடுகளைப் பேரிட்டழைத்தே
யாடுகளை வெளியினிற் கொண்டுபோமுன்
அவன் நனதாடுகளைப் போகவிட்டபின்
ஆடுகளுக்குமுன்னாக அவன் போனான்
ஆடுகளவன் சத்தத்தை யறிகிறதா
லாடுகளவன் றனைப்பின் செல்லுதானு
வன்னியனைப்பின் செல்லா தோடிப்போமே (ஐய)
4. அன்னியன் சத்தத்தை யறியாததுகளே
ஆணையா யாடுகளின் வாசலானே
முன்னியெனக்கு முன்னாக வந்தவரெல்லா
முற்றிலுந் திருடருங் கள்ளருந்தானே
நன்னயங் களவர்கள் சொற்கேட்டதுமில்லை
நானே யாடுகள் வாசலாயிருக்கிறேன்.
என்னாலொருதனுட் பட்டாலவ
னிரட்சிப்பாய் மேச்சிலையுங் கண்டுபிடிப்பான் (ஐய)
5. திருடன் திருடவுங் கொல்வதற்குமே
சேதமாயன்றி வேறொன்றுக்கும் வரான்
புருடரே: நானவர்க்குச் சீவனும்பரி
பூரணமுண்டா யிருப்பதற்கு மாய்வந்தேன்

மருடர்க்கும் நானே நல்லாயனே
வளமை நல்லாயனே ஆடுகளுக்கா
யருடேறச் சீவனையுந் தருகிற
ராயனாயிற்றெனன் சாட்டம் வேறே

(ஐய)

6. ஆயனல்லாதவனு மாடுகள் தனக்
கானசொந்த மென்றிரா தானுமான
மாயனாக் கூலியாளோ றாய்வர
மருள் சொண்டாடுகளை விட்டோடிப் போரூன்
றியவோனாயு மதுகளைப் பிடித்துச்
சேரவே யாடுகளைச் சிதறடிக்கும்
ஓயவே கூலியாள் கூலியாளா
யோடிப்போரூன் கவலையும் படானே

(ஐய)

7. நானே யந்த நல்லமெய்க் கோனானவர்
நன்பிதாவெனை யறிந்து நான் பிதாவைத்
தானே யறிந்திருக்கும் வன்மையாடுடன்
றன்னுடை யவற்றை யானறிந்தவரும்
ஆனேரே யென்னுடைய துகளாலும்
அறியப்பட்டவருமா யிருக்கிறேன்
கோனாகும் நானெனது சீவனையுந்
கொடுக்கிறே னாடுகளுக்காகத் தானே

(ஐய)

8. இத்தோழத் தலாத வேறாடுகளு
மெனக் குண்டதுகளையும் நான் தானே
சித்தமாய்க் கொண்டுவிட வேணுமதுகள்
செப்பமா யென்றனது சத்தங்கேட்கும்
ஒத்தொரு மந்தையுமொரு மேய்ப்பனுமாமே
யுண்மையா யென்னை விசுவாசியாதோர்
சற்றெனு மென்மந்தை யாடுகளல்லத்
தப்பா தென்னாடுகளென் சத்தங்கேட்கும்

(ஐய)

9. என்னுகளெனது சத்தங் கேட்கும்
 இயானதுகளை யறிகிறே னதுகளோ
 என்னையே பின்செல்லுது நித்திய சீவின
 இயானதுகட்குத் தருகிறே னதுகளோ
 எந்நாளுங் கெட்டுப்போகா திருக்கு
 மெவனு மதுகளை யென் கையிலிருந்து
 தன்னால் பறிக்க வலாததுகளைத்
 தந்த என் பிதாச்சகலர்க்கும் பெரியோரே (ஐய)
10. என்பிதாவின் கரத்திருந்ததுகளை
 யெவனும் பறிப்பதற் கேலாது தானே
 அன்புடனே நானும் பிதாவுமாயொன்
 றாயிருக்கிறே மொருவரா யிருக்கிறோம்
 கன்பிதா வென்னிலும் நானவரிலும்
 நட்பா யிருக்கிறதை நீங்களறிந்து
 தன்புறதே விசுவாசிப்பதற்குஞ்
 சுகம் பெற்றிருப்பதற்குஞ் சொல்கின்றேனே. (ஐய)

